

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

3036

Հայոց պատմութեան
հարիւրդիկ
գրայ
աստվածութեան պարս-
պետությունը

265
z-18

4. Պուլս
1857

2010

b 2001

ՀԵՐԱՐԴՈՒԹԵԱՆ

ՎՐԱՑ

ԱՐԵՏԱՐԱՐԻ

ՎԵՐԴԱԳԵՏՈՒԹԻՒՆԸ

265
Ն-18

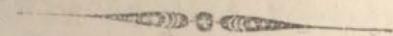
265
Հ-18

ՀԵՂԱՐԴԱՌՈՒԹԵՐՆ

ԽՈՐՃՈՒՄԴԻՆ

ՎՐԱՅ

ԱԴԵՏԱՐԱԿՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ Ը

ԵՐԿՐՈՐԴ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԿՈՍՏԱԴՆՈՒՊՈՂՈՂԻ

Դ ՏՊԱՐԱԿՆ ԱՐԵՒՏԵԼԵԱՆ ԲՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ

1857

26

41

37411-67

ՀԱՅՈՒԹՈՒԹԵԱՆ ՎՐԱՅ

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ

Օ՛խական եկեղեցիները եօթը խորհուրդ հաստատած են . աւետարանական եկեղեցին երկուքը միայն կ'ընդունի որ է Սկզբութիւնն ու Տէրունական Ընթարքը . միւս հինգը կը մերժէ Աստուծոյ խօսքէն հեղինակութիւն չունենալուն համար : Կաև կը տարբերի առ եկեղեցիներէն աս երկու խորհուրդներուն գործածութեանը և անոնց տրուած նշանակութեանը նկատմամբ : Աս տետրակին նպատակն է բացատրել պարզապես Տէղունական Ընթրիքին խորհուրդը ըստ Սուրբ Գյուղ :

Դիտաւորութիւննիս աս նիւթիս վրայ վէճի մանել չէ , այլ պարզապէս անանկ բացատրութիւններ գնել Ճշմարտախնդիր մարդոց առջել , որոնցմէ օդնութիւն մը ըլլայ իրենց՝ աս խորհուրդը շլտակ հասկընալու և անկէ հոգեոր օգուտ քաղելու : Ուստի աս մաքով կը ցուցընենք հու նախ՝ հաղորդութեան նպատակը , ու իր նպատակին հասնելու համար ունեցած յարմարութիւնը . երկրորդ՝ հաղորդութեան խորհուրդին օդուտները . և երրորդ՝ մատակարարութիւնը :

Զատ տետրակի մը մէջ պիտի քննենք Գոյափոխութեան վարդապետութիւնը որն որ շատերը աս խորհուրդին աելը կ'ընդունին , և պիտի ցուցընենք թէ ասիկայ մէկ աղէկ հիմ մը չունի Սուրբ Գյուղ՝ բանականութեան և պատմութեան մէջ :

ԳԼՈՒԽ

ՅՕԴ Ա Խ Ե Կ Յ Ո Վ

Հայոց մատուցութեան խորհուրդին նալապակը :

Տերաւուսու Ընթրիքին նպատակը հասկընալու համար շատ աշխատանք պէտք ըսլար, թէ որ կարդանք անոր սահմանուելուն և առաջին անգամ Քրիստոսի ձեռօքը կատարուելուն պատմութիւնները՝ Աւտարաններէն, ու նաև Պօղոս առաքելոյն աս նիւթիս վրայ ըրած խօսքերը՝ Կորնթացոց թուղթէն :

Եաւ Մատթ. 10. 26—29 : “Եւ քանի որ անոնք կ'ուտէին, Յիսուս հաց առաւ օրհնեց ու կտրեց, և տուաւ աշակերտներուն՝ ու ըսաւ. Առեք՝ կերեք, աս է իմ մարմինս : Եւ գաւաթը առաւ՝ գոհացաւ, ու տուաւ անոնց՝ և ըսաւ. Ամէնքդ ալ խմեցէք ասկէ . ինչու որ ասիկայ է իմ որինս նոր ուխտի, որ շատերու համար կը թափուի մեղաց թողութեան համար : Բայց

կ'ըսեմ ձեզի . ասկէ ետև որթին բերքեն
ընաւ պիտի չխմեմ մինչև ան օրը՝ երբոր
ձեր հետը անիկայ նոր խմեմ իմ Հօրս
թագաւորութեանը մէջ „ :

Երերորդ՝ Մարդ . մ. 22—25 : “Եւ
քանի որ անոնք կ'ուտեին , Յիսուս հաց ա-
ռաւ օրհնեց ու կտրեց , և տուաւ անոնց
ու ըսաւ . Առեր , աս է իմ մարմինս : Եւ
գաւաթը առաւ զոհացաւ , ու տուաւ ա-
նոնց . և ամենքն ալ իսմեցին անկէ : Ու
ըսաւ անոնց . ասիկայ է իմ արիւնս նոր ուխ-
տի , որ շատերու համար կը թափուի : Ճըշ-
մարիս կ'ըսեմ ձեզի . ասկէ ետև որթին
բերքեն ընաւ պիտի չխմեմ մինչև ան օրը
երբոր անիկայ նոր խմեմ Աստուծոյ թա-
գաւորութեանը մէջ „ :

Երրորդ՝ Ղուկ . մ. 19 , 20 : “Եւ հաց
առաւ զոհացաւ , կտրեց և տուաւ անոնց
ու ըսաւ . Աս է իմ մարմինս , որ ձեզի
համար տրուած է . ասիկայ ըրեք զիս յի-
շելու համար : Կոյնակէս ալ գաւաթը առաւ
ընթրիքեն ետև ու ըսաւ . Աս գաւաթը
նոր ուխտ է իմ արիւնովս , որ ձեզի հա-
մար կը թափուի , :

Հորրորդ՝ Ե Կորին . մ. 23—29 : “Ի՞ն
չու որ ես Տէրոջմէն ընդունեցի ան որ ձե-
զի ալ աւանդեցի՝ թէ Տէր Յիսուս իր մատ-
նուած զիշերը հաց առաւ . եւ զոհանսա-
լով՝ կտրեց ու ըսաւ . Առե՛ք՝ ու կերէ՛ք .
աս է իմ մարմինս՝ որ ձեզի համար կը կրտ-
քուի . ասիկայ ըրեք զիս յիշելու համար :
Կոյնակէս ալ գաւաթը ընթրիքեն ետև ա-

ռաւ ու ըստ . Այ դաւաթը նոր ուխտ է իմ արիւնոլս . ասիկայ ըրե՛ք քանի անգամ որ խմելու ըլլաք՝ զիս յիշելու համար : Վասն զի քանի անգամ որ աս հացը ուտե՛ք, ու աս գաւաթը խմելք, Տերոջը մահը կը պատմե՛ք, մինչեւ որ ինքը գայ : Ուստի ով որ աս հացը ուտե՛ կամ Տերոջը գաւաթը խմէ անարժանաբար, սլարտական պիտի ըլլայ Տերոջը մարմնոյն և արեանը : Ուրեմն թող մարդ իր անձը փորձէ՛, ու այսպէս ան հացէն ուտե՛, և ան գաւաթէն խմէ : Վասն զի ան որ անարժանաբար կ'ուտե՛ ու կը խմէ, իր անձին գատապարտութիւնը կ'ուտե՛ ու կը խրմէ . ինչու որ Տերոջը մարմինը չորոշեր,, :

1 . Կատարելապէս յայսնի է աս համար ներէն թէ հաղորդութեան աւաջին զլիսաւոր նպատակը գիշտառա յիշտակել է , յիշել թէ ան է Ֆելի յառեգունական կետն ու Քրիստոն առողջը իր չարչարանորներով ու հակուտմբը : Յիշտակելու ենք իր չարչարանորներն ու մահը՝ ո՛չ թէ առանձին անկախ Ճմարտութեանց պէս, այլ գիտնալով որ շատ մօտ առնչութիւն մը ունին մեզի : “Աս է իմ մարմինս, որ Ֆելի համար է արուեի, Ֆելի համար է կարուեի” : “Աս է իմ արիւնս, որ Ֆելի համար է կարուեի, որ շատերու համար կը թափուի” մեղաց թողութեան համար,, : “Ասիկայ ըրե՛ք զիս յիշելու համար,, : Աս է ահա աս խորհուրդին առաջին մեծ նպատակը : Քանի անգամ որ կատարենք աս սահմանադրութիւնը , միտւ

քերնիս բերելու ենք թէ Տէրոջը մահու
իր միայն, որով կարողացանք յաւիտենա-
կան կեանք դանել: Յիշատակելու ենք զին-
քը իբրև “կենաց հայը”, մեզի կորսուած-
նելուս:

Իսկ արդ՝ մեր Տէրը ինք իր բերնովը առ
իր սահմանած խորհուրդին նպատակը ասմակ
բացայաց կերպով մը ցուցընելէն ետև,
ալ միթէ ամբարշտական յանդքնութիւն
չէ անոր նպատակը փոխելե ուրիշ դիտա-
ւորութիւնով մը զանիկայ կատարելը: Քը-
րիստոսի հրամանը աս է, որ Աբով յիշե-
կամար կատարենք աս խորհուրդը. ուստի
թէ որ ասկէ տարբեր նպատակաւ մը ընենք,
իրեն դէմ ապստամբութիւն ըրած կ'ըլլանք:
ասանկով հաղորդութենէն հոգեոր օգուտ
շահենուս տեղը, հոգեոր մահ կը շա-
հինք:

Մ' խորհուրդով յիշատակուելու ան մեծ
բանը, որ է մեղաւորաց փրկութեանը հա-
մար Քրիստոսի քաշած չարչարանքներն ու
մահը, քրիստոնէութեան ըուն հիմն է:
Այ կերպով եղած քաւութիւնուն է միայն,
որով Աստուած կը կարողանայ արդար մնալ,
և միանդամայն արդարացունել Քրիստոսի
հաւատացող մեղաւորները: “Քրիստոս մեղ-
ծախու առաւ որէնքին անէծքէն՝ ինքը մե-
զի համար անէծք ըլլալով”: Գաղ. 4. 13:
“Քրիստոս մեր մեղքերուն համար մեռաւ
զիլքերուն ըսածին համեմատ,,,: Ե Կարնե. մէ. 3: “Որ ան կամքովը մենք ալ սըր-
բուեցանք Յիշուս Քրիստոսի մարմինին մէկ

անգամ պատարագութելովը „ : Եբք . մ . 10 :
 “Եւ անիկայ մեր մեղքերուն , քաւութիւն
 է , և չէ՛ թէ մինակ մերիններուն , հազա
 բոլոր աշխարհին ալ „ : Ե Յոհանն . մ . 2 :
 “Որ մեր մեղքերը իր մարմինովը խաչա-
 փայտին վրայ վերցուց . որ մենք մեղքե-
 րին ազատինք , ու արդարութեան համար
 ապրինք „ : Ե Պետք . մ . 24 : “Որ զանի-
 կայ առաջուց սահմանեց Աստուած՝ հաւատ-
 քով քաւութիւն ըլլալ անոր արիւնովը . . .
 առաջուց գործուած մեղքերուն թողու-
 թիւն տալովը՝ իր արդարութիւնը ցուցընե-
 լու համար „ : Հայով . գ . 25 : “Ո՛չ ալ
 նոխազներու ու զուարակներու արիւնով ,
 հազար իր արիւնովը , մէկ անգամ մը սրբա-
 րանը մտաւ՝ յաւիտենական փրկութիւն ըս-
 տանալով : Եբք . մ . 12 :

Արդ՝ յայտնի է թէ շատ հարկաւոր
 բան է որ Քրիստոսի հետևողներուն ամե-
 նուն մտքին ու սրտին մէջ աղէկ մը տը-
 պաւորուի աս հիմնական Ճշմարտութիւնը
 թէ մեղաւորաց փրկութիւնը անոր քաւչա-
 րար չարչարանքներովն ու մահուամբը կ'ըւ-
 լայ միայն : Քրիստոնէութեան ուժն ու մաք-
 րութիւնը աս Ճշմարտութեանը շիտակ հաս-
 կըցուելուն և ընդունուելուն վրայ կը կայա-
 նայ գլխաւորապէս : Ասոր համար մեր օրհ-
 նեալ Փրկիչը հաստատեց աս հաղորդու-
 թեան խորհուրդը , որ աս մեծ Ճշմարտու-
 թիւնը յիշատակենք , և ասանկով իրեն
 հետևողներուն ամենուն սիրտը իրեն հե-
 տը միանայ՝ իբրև իրենց միակ Փրկիչը ըն-
 դունելով զի՞նքը :

2. Տերունական Ընթրիքը առ իր մեծե
գլխաւոր վախճանին հետ մէկտեղ անբաժա-
նելի կերպով մը կցուած ուրիշ մէկ նպատակ
մին ալ ունի . որ է Քրիստոսի աշակերտաց
Ֆջ Թռանեան կառ Տը ըւլաւ : Ասիկայ ընա-
կանապէս կը հետևի . քանզի աշակերտները
մէկտեղ գալով և իրենց մէկհատիկ Տէ-
քոջը յիշատակութիւնն ընելով , որ անոր
արիւնովը ամէնն ալ նոյնօրինակ փրկուե-
ցան մեղքերնուն , մէջերնին հաստատուն
միութիւն մը կը ծագի և կ'աճի : “Ինչու որ
մենք շատերնիս մէկ հաց՝ մէկ մարմին ենք”
Կ'ըսէ Առաքեալը , “վասն զի ամէնքս ալ
ան մէկ հացէն կը վայելենք” : Ե կորին .
Ժ . 47 : Ամէն մարդ կ'ընդունի որ հոս Ա-
ռաքեալը առ ըսել չուզեր թէ ամէնս ալ
նկարագրական հաց կը դառնանք՝ և կամ
իրար խառնուելով մէկ մարմին մը կ'ըլլանք ,
հապա Քրիստոսի հետ միանալով՝ որ հա-
ւասարապէս ամենուս ալ Տէրն է՝ մէկզմէ-
կու հետ ալ միացած կ'ըլլանք , և ասանկով
հազորդութիւնը Քրիստոսի և անոր աշա-
կերտացը հետ ունեցած միութիւններնուս
մէկ տեսանելի նշանակը կ'ըլլայ : Հին Հայ-
քապետաց սովորական եղած խորհրդածու-
թիւններէն մէկն է աս , թէ ինչպէս որ
շատ մը ցորենի հատեր ալուր ըլլալով ու
մէկ տեղ գալով՝ հաց կ'ըլլան , և ինչպէս
ով շատ մը խաղողի հատեր կոխուելով ու

պուրս տուած ջուրերնին մէկտեղ գալով՝
 զինի կ'ըլլան , անոր պէս ալ Քրիստոսի
 Ճշմարիտ աշակերտները մի և նոյն Տէրոջը
 հետ միացած ըլլալովնին մէկզմէկու հետ
 ալ խիստ մեծ սիրով կապուած կ'ըլլան :
 Փրկին մեր Յիսուս Քրիստոս փափաքելով
 կը փափաքէր որ աս միութիւնը բոլոր իրեն
 հետևողները ունենան : Աս խորհուրդը հաս-
 տատելէն անմիջապէս ետքը իր աշակերտ-
 ներուն հետ ըրած վերջին աղօթքին մէջ
 կրկին և կրկին կ'աղաւէ՝ որ ինչպէս որ ինք
 չօր Աստուծոյ հետ մէկ է , անանկ ալ
 բոլոր իր աշակերտները մէկ ըլլան իրմով :
 Աս չէ աղաւածը որ արտաքին կազմութիւ-
 նով ու կանոններով մէկ ըլլան , և սրտեր-
 նին անմիաբանութիւնով՝ փառասիրութիւ-
 նով և ատելութիւնով լեցուն ըլլայ : Կա-
 տաքեալ արտաքին միութեան փափաքիլ
 կամ յուսալը բոլորովին պարապ բան է .
 քանզի աս միութիւնը բանտերով՝ շղթա-
 ներով՝ աքսորով և սուրով միայն կ'ըլլայ ,
 ինչպէս որ պատմութեանց մէջ շատ տեղ
 կը գտնենք , և ան ալ անկատար : Քրիստո-
 սի փափաքած միութիւնը հռչեանք մուսեիւն
 է . միութիւն եղբայրական սիրով . ասկէ
 ալ կ'իմանանք թէ ինչ բան որ անոր ե-
 կեղեցիին մէջ եղած աս միութեանը հա-
 կառակ կու գայ , անոր կամքին դէմ ըլլալու
 է : Աս մէկզմէկ սիրելու և մէկզմէկու օգու-
 տին համար աշխատելու միութիւնը իր ե-
 կեղեցիին մէջ հաստատելու համար՝ պարտք
 դրաւ իր աշակերտացը վրայ որ աս Աստուա-

ծային սահմանադրութիւնը կատարեն , ո-
րով և իր ան անհուն սէրը՝ որ մինչև ցը-
մահ դիմացաւ , տեսանելի կերպով մը կը
ցուցուի և կը յիշատակուի : Ուրեմն հը-
պարտութիւնով՝ փառասիրութիւնով՝ ատե-
լութիւնով և ուրիշ դեռ ցաղթուած չար
կիրքերով երթալ Քրիստոսի խորհրդական
մարմինն ու արիւնը ճաշակելէն աւելի մեծ
ամբարշտութիւն կ'ըլլայ : Քանզի ասոնք Քր-
իստոսի մարմինը բաժանող ու ապականող
կիրքեր են :

3 . Հաղորդութեան առաջին նպատակին
հետ կից կապակցութիւն ունեցող մէկ եր-
րորդ նպատակ մըն ալ յայտնապէս կը ցու-
ցնէ Տէրն մէր , ըսելով “Ասկէ ետև որ-
թին բերքէն բնաւ պիտի չխմեմ , մինչեւ
ան օրը՝ Երեսը Յեր հետը անհիայ նոր խումբ էմ
չօրս Աագառորդուեանը մէջ” : Աս խօսքով
կը ցուցընէ թէ հաղորդութեան խորհուրդը
կատարելով ոչ միայն իր չարչարանքներն
ու մահը յիշելու են , այլ նաև իր չարչա-
րանքներն ու Նահաւամբը Գոնուելու յաւի-
տենական փառքն ու ցնծութիւնը : Ինքն
ալ իր դասոնակսկիծ չարչարանքները քա-
շած ատենը՝ ուշի մտօք ան գալու յաւի-
տենական ցնծութեանը կը նայէր . ինչպէս
կ'ըսէ Պօղոս առաքեալ , “Ինքը (Քրիստոս)
ան ուրախութեանը համար՝ որ իր առջեր
կեցած էր , խաջը յանձն առաւ , ամօթը
արհամարհեց ” : Եբե . մբ . 2 : Կ'ուզէ ող

աշակերտը իր վարդապետին պէս ըշայ : Կը փափաքի որ բոլոր իր ետևէն գացողները իր եղած տեղը ըլլան՝ որ իր փառքը տեսնեն : Խոստացաւ որ եթէ իրեն հետ չարչարուին, իր հետը պիտի թագաւորեն ալ : Ուստի չենք կրնար յիշել Քրիստոսի մինչև ցմահ քաշած չարչարանքներն ու ցուցուցած խոնարհութիւնն ու հնազան դութիւնը, առանց նաև միաք բերելու անոր փառաւոր յաղթութիւնը, և անոր յաւիտենական ու ընդհանրական թագաւորութիւնը, որով ըստ ամենայնի կը տիրէ իր եկեղեցիին վրայ : Աս միտքով՝ Քրիստոսի չարչարանացը և մահուանը յիշատակութիւնը՝ իր աշակերտացը իրեն հետ վայելելու ան յաւիտենական փառքին և երջանկութեանը պրաւը կը սեպուի :

Այս ծանօթութիւններէն յայսնի է որ եթէ մէկը Տէրունական Ընթրիքին ինչ նպատակ ունենալը հարցընելու ըլլայ մեզի, պատասխաննիս աս է, թէ Քրիստոսի և առաքելոց սորվեցուցածին նայելով՝ հաղորդութեան խորհուրդը սահմանուած է՝ մեր Փրկչին՝ մեղաւորաց փրկութեանը համար քաշած չարչարանքներն ու ճաշակած մահը յիշատակելու համար, ու նաև բոլոր անոր հետևողներուն միութեան՝ համակրութեան ու սիրոյ կապ ու յաւիտենական երջանկութեան պրաւ ըլլալու համար :

ՅՈՒՅՆԵՐ Ի

Հայոց բարեկանութեան խորհուրդին՝ իր նորագուաէին հաւանելու համար ռանեցած յարմարութիւննը :

ՄԵՐ ՏԵՂՈՂԸ ԱՍԹՈւածային խմաստութեանը սքանչելի հանգամանացը մէկն ալ աս էր, որ ինչ որ ընէր ամենէն յարմար ատենը կ'ընտրէր, և միշտ ամենէն պատշաճ կերպովն ու ամենէն աղէկ միջոցովը կ'ընէր : Հարմնիքին մէջ ըւանէ խարազան չգործածեց, և իր Հօրը տունը գողերու այր դարձունող լումայափոխներուն ու ազանեվաճաներուն համար ալ ջուրը գինիի չդարձուց : Երբէք հին զինին նոր տիկի մէջ ու նոր զինին հին տիկի մէջ չդրաւ : Բոլոր իր գործքերը կատարեալ են . անսանկ որ ամենուն մէջ ալ իր Աստուածային ընտթիւնը կը փայլի : Եւ իր աս խմաստութիւնովն էր՝ որ աս հաղորդութեան սահմանադրութիւնը իր պանդխտութեանը ետքի օրերը ձգեց : Զանիկայ հաստատելու համար ընտրած ժամանակը ամենէն յարմար և ամենէն աղբու աղբու էր : Ան ատենը՝ որ ալ իր աշակերտներէն սիստի դատ-

ուեր , և անոնցմէ մէկը զինքը պիտի մասնէր , և միւսը պիտի ուրանար . և ամէնն ալ պիտի թողէին զինքը . ան ատենը՝ երբ աշխարհիս մեղացը ահարկու անէծքը պիտի կրէր , և գեթսեմանի պարտէզին մէջ ան ծանր նեղութիւններն ու դառն տառապանքները պիտի քաշէր , և խացն վրայ ալ չօրը երեսէն պիտի լինար . ան ատենը՝ երբ սատանաներն ու չար մարդիկ իր վրայ յաղթութեան ցնծութիւն պիտի կատարէին . ան ատենն էր ահա , որ իր բռլրտիքը ժողովեց իր սիրելի աշակերտները , և աս Ընթրիքը սահմանեց : Ասոր հետ մէկտեղ խնդիրք մըն ալ ըրաւ . “ Ասիկա ըրէր զիս յիշելու համար ” : Մեռնող բարեկամի մը խնդիրքն է աս , և զինքը իրենց բարեկամ և ֆրկիչ ընդունովներուն ամէնն ալ կատարելու են զանիկա մինչև աշխարհիս վերջը : Հաղորդութեան խորհուրդն աս սպարագանները շատ սուրբ և քաղցր զդացումներ կը զարթուցանեն Քրիստոսի աշակերտացը սրտին մէջ :

Էսկէ զատ աս խորհուրդիս համար ամէնէն յարձար նշանառներն ընտրեց , և զանիկա կատարելու համար ամէնէն պատշաճ ճամբան :

1 . Այս նշանակներուն ունեցած յարմարութիւնը կ'երեկի աս բանին մէջ , որ անանկ յատկութիւններ ունին՝ որ մաքերնուս առջին կը դնեն ան բարոյական Ֆրշմարտութիւնները , որոնք նշանակուած կամ

յիշատակուած բանին հետ սերտ կապակ ցութիւն մը ունին : Յիշատակուելու ձրշմարտութիւնն աս է՝ թէ Քրիստոս իր չարչարանքներովն ու մահուամբը յաւիտենական կեանք և փրկութիւն տուաւ մեղի :

Ի՞ս բանը ցուցընելու և յիշատակելու համար հացէն և զինիէն յարմար բան ըրկայ . բեկեալ հացը իր բեկեալ մարմնոյն նշանակ է . զինին ալ մեղի համար թափած արեանը նշանակ : Ինչպէս որ մարմնաւոր կեանքերնիս պահողը հացն է , անանկ ալ հոգեւոր կեանքերնիս պահողը Քրիստոս է . ինչպէս որ հացը ստամքմներնուս մէջն ընդունելով մարմննիս կը մնանի և կը զօրանայ , անանկ ալ խաչեալ Քրիստոս մեր Տէրը հաւատքով սրտերնուս մէջն ընդունելով հոգինիս կը մնանի և կը զօրանայ : Կմանապէս գինին ալ զօրութիւն կուտայ հիւանդներուն և ուժէ ինկած տկարներուն : Որթն ու անոր պտուղը շատ անգամ կը գործածուին իբրև նշանակ խաղաղութեան ապահովութեան և ուրախութեան : Եւ ով որ խմէ անկէ , այսինքն զՔրիստոս մեղի համար արիւն թափած ընդունի հաւատքով , յաւիտեան կ'ապրի : Ամէն մարդ յայտնի կը տեսնէ՝ որ աս նշանակներուն մէջ մէկ ընական յարմարութիւն մը կայ աս Ճշմարտութիւնները ցուցընելու և աղէկ մը սրտերնուս մէջ տսպաւորելու :

Ճշմարիտ է թէ մարդ կարող չէ կա-
տարելապէս ըմբռնել փրկազործութեան վե-
րաբերեալ ճշմարտութիւնները : Աս անանկ
բան մըն է , որ հրեշտակներն ալ իմանա-
լու կը փափաքին : Ե . Պէտ . Ե . 12 : Սակայն
մեղաւոր՝ և փրկիչի մը կարօս ըլլալնիս ,
Աստուծոյ սուրբ օրէնքովը դատապարտուած
և միջնորդի մը ու ազատիչի մը կարօտ ըլլալ-
նիս զգալու համար՝ ոչ իմաստութիւն պէտք
է և ոչ զիտութիւն : Եւ այսչափը հաս-
կընալու կարող եղողը՝ հաղորդութեան
խորհօւրդին մէջ գործածուած հացին ու զի-
նիին ինչ նշանակելն ալ կընայ հասկընալ :
Աս երկու նշանակները ամենապարզ և շատ
սրտառուչ կերպով մը կը ցուցընեն զղաց-
եալ հաւատացելոց , թէ իրենց փրկու-
թիւնը չարարեալ ֆրկիչի մը ձեռքէն է՝ որ
իր անձուը կըեց իրենց մեղքերը խաչափայ-
տին վրայ :

2 . Քրիստոսի սահմանած աս խորհուր-
դին մէջ սա յարմարութիւնն ալ կը տես-
նենք՝ որ մէծ առնչութիւն մը ունի Մովկ
սիսական օրինաց հետ :

Ուվխասական օրինաց ծէսերուն և արա-
րողութիւններուն մէջ միշտ կը գործածուեր
աս հացն ու զինին հոգեւոր ճշմարտութիւն-
ներ ցուցընելու համար : Ավելը մինչևան-
գամ իբրև զոհ մեղաց կը գործածուեր , և
ամենասուրբ կը կոչուեր : Ղետ . Ե . 11 :
Զ . 14—17 : Բաղարջն ալ շատ կը գործած-

ուեր Հռեական օրինաց այլեայլ արարողութիւններուն և զոհերուն մէջ : Ասկէ օրը երկու անգամ զոհ կը մատուցանէր քահանայապետը իրեն համար, որ ասիկա մշտնջենաւորապէս մատուցանելու զոհ մըներ . Ղետ . օ . 20—23 : Ասկէ նաև ազատութեան և զոհութեան զոհ կը մատուցանէին : Սուրբ Գրոց մէջ շատ տեղերէ կ'երեխ որ սակառ մը հաց միշտ կը կենապ սեղանին քավը օրական զոհերուն հետ մէկտեղ գործածուելու համար : Եւ . Իմ . 32 : Թառ . օ . 15 : Խրայելացւոց տամներկուցեղերուն համրանքովը տամներկու հատքաղարջէ շօթ կը կենար միշտ “Տէրոջը առջեր մաքուր սեղանին վրայ”, (Եւ . Իւ . 30 : Ղետ . Իւ . 5 , 6 , 7 ,) որ կը կոչուէր առաջաւորութեան հաց, և Խրայելացւոց ցեղերուն շարունակ տաճարին մէջ Տէրոջը ծառայելուն նշանակն էր :

Դմաննապէս զինին ալ ամէն օր կը գործածուէր տաճարին մէջ իբրև զոհ : Օրական զոհին մէջ զինի կար . (Եւ . Իմ . 40 .) և կ'երեխիթէ բոլոր միւս զոհերուն հետ ալ զինի կը մատուցանէին : Թառ . Ժե . 4—15 :

Օ ատկական ընթրիքին ալ բաղարջ ու զինի կը գործածէին, և եօթը օր ալ բաղարջակերաց տօն կը կատարէին . աս եօթը օրուան մէջ Խրայելացիներէն մէկը չե՛ կը մարդ ուրիշ հաց հանդպցունել իր տունը : Ասիկա Եղիպտոսէն աղատուելնուն յիշատակն էր, որ ան ատենը շատ շուտ փախչէլ հարկ ըլլալուն համար՝ ժամանակ

տունեցան խմօրեալ հաց շինելու : Եւ . մ .
 39 : Զատկական տօնը լմիննալուն , տանը
 մեծերը հաց ու զինի կը բաժնեին սեղա-
 նը նստողներուն , և զոհութիւն կը մաստո-
 ցանեին Աստուծոյ՝ երկրիս պտուղը մարդոց
 պարզեւելուն համար : Եւ ուստի աս զատ-
 կական տօնին լրանալուն գործածուած զի-
 նին կը կոչուէր գտաւաթօրհնութեան՝ (Պոտհօրու
 տից ընլոցից ու ընչարիտից) ասոր համար է որ
 հաղորդութիւնն ալ շատ անգամ իշխառիւ-
 թիւ (Ենչարիտիա) կը կոչուէր՝ Հրեից գործա-
 ծած աս խօսքին համեմատ :

Այս ծանօթութիւններէն յայտնի կ'երեկի
 որ Հրեաները սովորած էին գործածել հացն
 ու զինին իբրև յիշեցուցիչ նշանք կամ
 նշանակը հօգևոր բաներու : Աս ալ զիտե-
 լու է որ թէալէտ զինին աս կերպավ գոր-
 ծածելու հրաման կայ , և հիւաղներուն ու
 տկարներուն տուած օգնութիւնովն ալ զո-
 վելի է , սակայն ունակաբար գործածելը ա-
 ղէկ բան սեպուած չէ Առւրբ Գրոց մէջ :
 Պատուէր կար քահանաներուն , որ Տէրո-
 ջը Խորանը մտած ատենին զինի շնոմեն :
 Ղետ . մ . 9 : Կոյնակէս և Տէրոջը Մեծ
 Ուխտ ընողները՝ ախտերնուն օրերը ամենե-
 ւին զինի չեին կրնար խմել : Հատ խրատ-
 ներ ալ կան Առւրբ Գրոց մէջ՝ զինի չփր-
 մելու համար : Տէս Առակ . մ . 1 : Եսայ .
 ն . 11 , 12 : Իմ . 7 : Անդակ . մ . 5 . իւ :
 Ուստի կ'երեկի թէ զինին զլխաւորապէս
 կրօնական արարողութեան մէջ կը գործած-
 ուէր . և Մոլխասական օրինաց մէջն ալ

անշուշտ Քրիստոսի արեանը նշանակն էր :
 Ասկէ զիւրաւ կը հասկընանք՝ թէ ինչու հա-
 մար զինին Աստուծոյ և մարդոց սիրով
 կ'ուրախացընէ կ'ըսուի Աստուածաշունչին
 մէջ : Դառ . Թ . 13 : Ըստ ընդունելի և
 հաճելի էր Աստուծոյ իր հաւատացեալ ժո-
 ղովրդոցը ձեռքէն զինի ընդունիլը՝ իր օ-
 բինակ ան արիւնին որ աշխարհիս մեղքերը
 պիտի սրբէր :

Եւ արդ՝ երբոր մեր Փրկիչն ալ հացն
 ու զինին ընտրեց և իր պատարագուելու
 մարմնոյն և արեանը նշանակ զրաւ, մէկ
 նոր ու տարօրինակ բան մը ըրած չեղաւ,
 այլ ըստ ամենայնի Հրէից սովորութեանը
 պէս գործեց . քանզի հացն ու զինին իր-
 քե հոգեւոր բաներու նշանակ գործածելու
 սովորութեանը կատարելապէս ծանօթ չե-
 ղող հրեայ չէր զտնուեր :

3 . Քրիստոս իր օր վրկագործ յիշատակ
 ուելու համար ասանէ առ հը սահմանութելը
 շատ յարմար էր իր աշակերտացը սովորու-
 թիւններուն և զգացումներուն :

Եւաջուց Հրէական օրինաց տակն ըլլա-
 լովին՝ սովորած էին աս կերպով հոգեւոր
 և մարմնաւոր օրհնութիւններ յիշատակե-
 լու : Կատարած տօներնուն բոլորն ալ Աս-
 տուծոյ իրենց մէջը գործած ազատութիւն-
 ները յիշատակելու համար էր : Զատկա-
 կան տօներնին աս նպատակաւ սահման-
 ուած էր . ինչպէս որ յայտնի է աս խօս-

քերէն . “Եւ աս բանը քեզի ու քու որ-
դւոցդ կանոն ըլլալու համար պահէք յաւիտ-
եան : Եւ ըլլայ թէ երբոր ան երկիրը
գաք՝ որն որ Տէրը ձեզի պիտի տայ իր ը-
սածին պէս , աս պաշտօնը պահէք : Եւ
ըլլայ թէ երբոր ձեր որդիքը ձեզի ըսեն
թէ Աս պաշտօնով ինչ ըսել կ'ուզէք . ը-
սէք որ , Ասիկայ Տէրոջը զատկին զոհն է ,
որ անիկայ Եղիպտոսի մէջ խրայէլի որ-
դւոցը տուներուն վրայէն անցաւ՝ երբոր Ե-
ղիպտացիները զարկաւ , ու մեր տուները
ազատեց” : Եւ . Ժ. 24—27 : Տէրու-
նական Ընթրիքը բոլոր ջերմեռանդ և բա-
րեմիտ հրեայ քրիստոնէից շատ յարմար
եղանակ մը պիտի երևար ան մեծ ազա-
տութիւնը՝ այսինքն յաւիտենական մահուա-
նէ ազատուելնին յիշատակելու , որուն մէկ
աղօտ օրինակն էր Եղիպտոսէն ազատուել-
նին :

Ի՞չա այսակէս քննելու նայելու ենք աս
սահմանադրութեանը Հին Կտակարանին հետ
ունեցած կապակցութիւնները , որ աղէկ մը
հասկընանք անոր ուժն ու բուն միտքը , և տես-
նենք թէ ինչ պատճառաւ աս եղանակն ու աս
նիւթերը ընտրեց Տէրն մեր , և ուրիշ եղանակ
ու ուրիշ նիւթեր ընտրեց : Աս քննութիւնը
ընելնէս ետև՝ ալ յայսնի կը տեսնենք թէ
ինչ սնոտի և ոչինչ բաներ են անհաւատ-
ներուն և մէկ քանի ինքըզինքնին քրիստոն-
եայ անուանողներուն՝ աս խորհուրդին դէմ
բերած ան առարկութիւնը , թէ յարմա-
րութիւն մը չունի մեր հաւատքին ան հիմ

Նական Ճշմարտութիւնները յիշեցունելու և
զանոնք միտքերնուս և սրտերնուս մէջ տը-
սկաւորելու :

4 . Ուշոր հեթանոսաց կրօնական ըս-
կըսունքները քննենք , կը տեսնենք որ Տէ-
րունական Ընթըլքը մէկ մասնաւոր յար-
մարութիւն մը ունի անսնցմէ նոր քրիս-
տոնէութեան դարձովներուն մտացը մէջ
ուղիղ գաղափարներ խօսթելու պիտուններ
միութեանը և ան ճշմարտողն առաջարտ պա-
տարագին վրայ , և անոնց հաստատչը ան պատու-
թեանը վրայ հաստատելու :

Ա երը ըսինք որ աս խորհուրդին մէկ նը-
սպատակն ալ “Քրիստոսի աշակերտացը մէջ
միութեան կապ մը ըլլան” է : Քրիստոս
սահմանեց զանիկա հասարակաց սեղան մը
ըլլալու . ինչպէս որ առաքելոց խօսքերէն
ալ յայտնի կ'երեի : Հին քրիստոնէաններն
ալ ասանկ “Աէիառեղ կու գային հաց իորբելու” :
Ե կրթն . ժ. 20 . 23 : Սուրբ Գրոց մէջ
տեղ մը չկայ առանձին հաղորդութիւն ը-
նելու հրաման տուող խօսք մը : Քրիստոն-
էանները պարտական են ընկերութեամբ
մէկտեղ գալով հաղորդութիւն ընել : Արդ՝
բոլոր ազգաց և ամեն դարու մէջ մէկտեղ
հացկերոյթ ընելը բարեկամութեան և մի-
ութեան սրբազն նշան մը սեպուած է : Եւ
թէոր ասանկ կամաւ և իբրև նշան բարեկա-
մութեան մէկտեղ նստող հաց ուտողներուն
մէջէն մէկը իր ընկերներուն զէմ ելլէ , անոր

ըրած բանը խիստ ատելի անհաւատարմութիւն կը սեպուի՝ և միշտ անանկ սեպուածէ : Մինչևանգամ վայրենի ազգերը մէկտեղ հացկերոյթ ընելը բարեկամութեան և միութեան սրբազան զրաւ մը կը սեպեն . և թէոր անգամ մը մէջերնին հացկերոյթի մը հրափիրուիս , ալ անկէ ետև կեանքդ ապահով կը մնայ ձեռքերնին : Ուստի երբոր Քրիստոսի աշակերտներն ալ մէկտեղ կը ժողվուին իրենց Տէրոջը փրկարար սէրը տօնելու անոր մարմնոյն և արեանը նշանակները ուտելով ու խմելով , իրենց միութիւնը ու եղբայրութիւնը յայտնի կ'ըլլայ ամենուն աս գեղեցիկ և խորհրդաւոր գործովս : Ու որ Քրիստոս կ'ընդունի՝ որչափ տգէտ ըլլայ Շող ըլլայ , հոգ չէ ո՛ր ազգէն կամ որ կրօնքէն քրիստոնէութեան դարձած ըլլալը , յայտնի կը տեսնէ աս ընթերիս միութիւն և եղբայրական սէր հաստատելու համար ունեցած մեծ յարմարութիւնը ամէն ազգաց և ամէն դարու մէջ ունի :

Կմանապէս մեծ յարմարութիւն ունի ուղիղ գաղափարներ տալու մեղաց համար եղած ան Ճմարիտ քաւզարար պատարագին վրայ , որն որ Աստուծոյ օրէնքը կը պահանջէր :

Այս գաղափարը բոլոր հեթանոսաց ամենահաստատ և սրտերնուն մէջ խորին տըպաւորութիւն գտնող կրօնական գաղափարնեղած է միշտ թէ անհնար բան է որ մէկը Աստուծոյ հետ հաշտութիւն գտնէ՝ առանց արիւն թափուելու և մեղքի զոհ մատու-

ցանելու : Եւ մինչև հիմա մէջերնին սովորութիւն կայ որ մէկ մեծ գործի մը ձեռք չեն զարներ թէ խաղաղութեան ատեն ըլլայ թէ պատերազմի՝ առանց զոհ մատուցանելու ժողովրդոց մեղացը համար , և այսպէս հաշտութիւն ընելու ան աստուծոյն հետ՝ որ կը կարծեն թէ ընելու գործերնուն վրայ պահապան պիտի կայնի : Հին ատենները բոլոր պատերազմէ դադարելու և կամ պատերազմ ընելու խօսքերը , խաղաղութեան դաշնութները , դաշնակցութիւնները և մինչև անգամ պայմանագիրները վաւերութիւն չեն գտներ առանց զոհի : Արիւն թափութը ամէն տեղ հարկաւոր սեսլուած էր մարդիկ մէկզմէկու հետ և Աստուծոյ հետ միացընելու համար : Եւ սակայն մէջերնին գտնուող փիլիսոփաներն անգամ բոլորովին անկարող էին ցուցընելու աս բանին ուրկէ ելլելը , և կամ մեկնելու թէ ինչու համար անմեղ կենդանիները կը զոհեն և անբան անամոց արիւնը կը թափեն աստուածներէն շնորհք գտնելու համար : Յայտնի կը տեսնէին որ զոհուած անասուն մը ինքնին արժէք մը չունի Աստուծոյ առջին . և ասոր համար շատ անգամ զոհ ընելը բոլորովին ձգելու կ'ըլլային : Ինչպէս կ'ըսէ Սենեքայ (Տէ Պէնէֆիչնձիա Գրքին մէջ , 1. 6) թէ “Աստուածներուն պատիւը զոհերուն վրայ չէ , թէև ըլլայ որ շատ պատուական և ոսկիով ծածկուած ըլլան . այլ երկրագողին աստուածավախ և արդար կամքին վրայ է : Բարի մարդիկ՝ թէև մի-

այն ցորեն ալ զոհ ընեն , աստուածասկաշտ
են : Սակայն չարերը՝ թէև սեղանները
արիւնլուայ ընեն , չեն կրնար փախչիլ
ամբարշտութիւններնուն դատապարտութե-
նէն , :

“Հիմարներուն զոհերը միայն հրոյ ձա-
րակ են , կ'ըսէ Պիւթագորաս , “և նուի-
րած ընծաներն ալ տաճարներուն կողոսկ-
տուելուն պատճառ են : “Միայն ան է ձըշ
մարիտ քահանայ , “որ ինքըզինքը կը մատու-
ցանէ իբրև զոհ , և իր հօգին կը սրբա-
ցընէ Աստուծոյ տաճար ըլլալու . քանզի
Աստուած մաքուր հոգիէն աւելի յարմար
ընակարան չունի իբեն աշխարհիս մէջ , :
Պղատոն ալ կ'ըսէ թէ “Աստուածներուն
վրայ մաքուր ուղիղ գաղափարներ ունենա-
լը բոլոր զոհերէն և արարողութիւններէն
աւելի հաճոյ է անոնց , :

Սակայն շատ տեղեր ալ կը տեսնենք որ
զոհ մատուցանելը յայտնասկէս քարոզած
ու շատ մեծ գովասանութիւններով զոված
են : Հին ատենները՝ ինչպէս հիմա ալ , ա-
մենէն խելացի հեթանոսներն անգամ ա-
տեն ատեն երկու ուղղակի մէկզմէկու հա-
կառակ խորհուրդներու մէջ կ'ինային : Եր-
բեմն շատ կ'ազդէր սրտերնուն՝ մեղքերնէն
ազատելու համար զոհի կարօտ ըլլանին .
Երբեմն ալ մատուցած զոհերնուն խիստ ո-
չինչ բաներ ըլլալը անանկ յայտնի կ'երե-
էր աչքերնուն , որ զոհ ընելը բոլորովին ձը-
գելու կ'ըլլային :

Ի՞այց երբոր Քրիստոս պատարագեալ կը

յայտնուի հեթանոսաց, և մեղաւորաց տեղը իր քաշած չարչարանքներովն ու մահուամբը ըրած քաւութեանը վարդապետութիւնը առջևնին կը դրուի, ան ատենը՝ թէոր աս Ճշմարտութիւնը ընդունին ան երկու մէկզմէկու հակառակ խորհուրդներնին կը հաշտուին, իրենք ալ վարանմունքէ կ'ազատին: Կը տեսնեն որ իրենց զոհերը իրացընէ ոչինչ բաներ են եղեր, սակայն ան որ յայտնուած պատուականագոյն զոհը կարող է իրենց հոգւոյն բոլոր կարօտութիւնները լեցընել: Կը գտնեն անանկ պատարագ մը, որ “մէկ անգամ մը մատուցուած է շատերուն մեղքերը վերցընելու համար”, (Եբր. Թ. 28), և կ'իմանան որ Քրիստոս բոլոր մարդոց համար անգամ մը մարմինով չարչարուելովը սրբուած են անոր հաւատացողները, և թէ իր մատուցած մէկ պատարագովը մշտնջենաւորապէս կատարած է սրբուածները: Եբր. Ժ. 10. 14: Աւ հիմա կը հասկընան մեղքին ինչ ըլլալը, և իրենց մեղքերէն ազատելու համար ինտոր Փրկիչի մը կարօտ ըլլանին: Արդ՝ աս հեթանոսական խաւարէն և տգիտութենէն գեռ նոր ազատող և փրկութեան փառաւոր յոյսը տեսնող նորահաւատներուն առջեւը՝ Քրիստոսի իրենց հոգիներուն համար կատարած փրկագործութիւնը յիշատակելու համար հացէն ու գինիէն աւելի յարմար ինչ կայ աշխարհիս մէջ: Հացը անոր մարմինն է, գինին ալ արիւնը: Ասոնց երկուքն ալ անանկ հասարակ նիւթեր

Են, որ չեն կրնաք մարդոց միտքը խաբել
 մոլորցընել և անոնցմէ սնապաշտ յարգութիւն
 մը ընդունիլ. և անանկ յայտնի կերպով
 մը կը ցուցընեն ան նշանակուած հոգեսոր
 բաները, որ սխալ բան մը հասկրնալն ալ
 շատ դժուար բան է : Կը յիշեցունեն մար-
 դոց ան խաչեալ Քրիստոսը, որ իրենց հո-
 գիներուն փրկութիւնն է, և զինքը հաւատ-
 քով սրտելրնուն մէջը ընդունելով՝ հոգեսոր
 կեանք կը ստանան : Ասոնց պարզութիւնը
 բոլորովին կը դարձնէ մարդուս միտքը հե-
 թանոսութեան ան մեծաշուք արարադու-
 թիւններէն և ան ցուլերուն ու նոխագներուն
 արիւնովը լուացուող սեղաններէն դէպի ան
 մէկհատիկ պատարագին, որ բաւական է
 քոլը աշխարհի մեղքերը վեցընելու . որուն
 մարմինն ու արիւնը ուտելու հրաւիրուած
 են՝ ոչ թէ մարմնաւորապէս, այս հոգե-
 ւորապէս . որուն հետ անբաժանելի կերպով
 մը միացած են՝ ոչ թէ ստամոքսներնուն
 մէջ, այլ հաւատքով սրտելրնուն մէջ ընդու-
 նելով զինքը . և ինչպէս որ աս խորհուրդին
 նշանակական նիւթերը մարմինը կը սնուցա-
 նեն, անանկ ալ ան նշանակուած խաչեալ
 Փրկիչը հոգին կը սնուցանէ : Ով որ հազորդու-
 թիւնը աս կերպով կ'առնէ, կրնայ իմա-
 նալ Սուրբ Կիալիանսսին զրուցած սա խօս-
 քերուն Ճշմարտութիւնն ու գեղեցկութիւ-
 նը : “Աս աւանդութեան հեղինակը (Քրի-
 ստոս) ըստ մեզի որ եթէ իր մարմինը չու-
 տենք և արիւնը չխմենք, կեանք չենք ու-
 նենար . ասով հոգեսոր դաս մը տուաւ մե-

զի , և ճամբայ մը բացաւ ան հոգեւոր բաւ-
նը հասկընալու , որ գիտնանք թէ մեր (ան-
հացը) ուտելը իր մէջը մնալ մըն է , և
(ան զինին) խմելը իրեն հետ խառնուիլ
մէկ ըլլալ մըն է , հնազանդելով իրեն՝
մեր կամօքը իրեն հետ կապուած և մեր
սիրովը իրեն հետ միացած : Ուստի անոր մար-
մինը ուտելը անօթութիւն մը կամ փա-
փաք մըն է անոր մէջը մնալու , : Կիորիա-
նու , Տէրունական Ընթրիչին Վրայ , Երես 469 ,
470 :

Յ . Տէրունական Ընթրիչին մէջ Գործածուած-
նաշանական երը ճանաւոր յարմարութիւն մը ունին-
մարդուային բնուածութեան սա երկու մոլորական հակա-
մուութիւնները սանչափարելու . որոնց առաջինն
աս է : Մարդս սրտով Աստուծմէ օրարա-
ցած ըլլալուն համար՝ ընական հակամիտու-
թիւն ու ունի սխալմամք հոգեւոր բանի մը
նշանը նշանակուածին տեղն անցունելու :
Ինչպէս՝ կուապաշտները իրենց պաշտած աստ-
ուածներուն և աստուածացեալ մարդոց
և կնիկներուն արձաններն ու պատկերնե-
րը՝ անոնց նշաններն ըլլալու համար շինած
են : Հին Հռովմայեցւոց մէջ՝ հաւանական
է թէ խիստ տգէտ ժողովուրդներէն զատ
արիշ մարդիկ չկային Հերակլէսի արձանը
նոյն ինքն Հերակլէսն է կարծող . և ասանէ
բոլոր պաշտած աստուածներնին ու աստ-
ուածուհիներնին : Կմանապէս Զինու և
Հնդկաստանի քուրմերն ալ մինչև աս օրս

քարկանալով գեմ կը կենան՝ երբոր կ'ըս-
 ուի իրենց թէ մարդոց ձեռագործներուն
 երկրպագութիւն կ'ընեք : Եւ աս իրենց վե-
 րայ եղած շարախօսութեանը ստութիւնը
 ցուցընելու համար՝ շատ անգամ աս պա-
 տասխանը կու տան , թէ “Մենէ մէկը եր-
 կրպագութիւն ըներ արհեստաւորին ձեռ-
 քէն նոր ելած արձանի մը , քանզի աստ-
 ուած դեռ անոր մէջը բնակած չէ : Հա-
 պա երբոր սուրբ գետի մը մէջ լուանք
 զանիկա , օծենք ու վրան աղօթք ընենք ,
 ան ատենը ան երկրպագութիւն մատուցած
 հոգինուս բնակարանը կ'ըլլայ” : Սակայն ուա-
 միկ ժողովուրդը մինչևանգամ աս որոշու-
 մը կը կորսնցունէ , և իրօք կ'իշնայ երկրպա-
 թիւն կ'ընէ փայտերու՝ քարերու և պատ-
 կերներու : Աս կուապաշտութեան հակամի-
 տութիւնը այնչափ զօրաւոր է մարդուս ոլլ-
 տին մէջ , որ մինչևանգամ Աստուծոյ ընտ-
 րեալ ժողովուրդը՝ որ անոր գործած հրաշք-
 ներն ու սքամնչելիքները աչքովը տեսած եր-
 Եղիպտոսի մէջ՝ անապատը և խոստացեալ
 երկրին մէջ , միշտ կուապաշտութեան մէջ
 կ'իշնար : Կարմիր ծովէն անցան , Սինա լե-
 ռանը ստորոտն ալ վախերնուն դողացին ,
 սակայն քիչ մը ետքը ոսկիիէ հորթ մը կանգ-
 նեցուցին ու ինկան առջին երկրպագութիւն
 ըրին : Աւետեաց երկիրն ալ երբոր մտան ,
 տեսան Յորդանսան գետին բաժնուիլը , Ե-
 րիքովի պարիսպներուն ինքնիրեն փլչիլը և
 բոլորտիքնին գտնուող հեթանոս ազգերէն
 Աստուծոյ վրէժ առնելները , սակայն կըր-

կին շուտավ սկսան բահազու Երկրպագու
 թիւն ընել, և ան նոյն ազգերուն կուռ
 քերը պաշտել, թէպէտե իրենց ձայնը ը-
 սելու և զիրենք թշնամիներնուն ձեռքեն
 փրկելու բոլորովին անկարող աստուածներ
 ըլլանին փորձով շատ անդամ ալ տեսած
 էին : Եւ իրենց կենդանի ու ճշմարիտ Աս-
 տուծոյն ոքանչելի զործքերուն յիշատակներն
 ալ Երկրպագութեան առարկայ ըրին : Ան
 պլիննածէ օճը, որ Աստուծոյ արդար դատա-
 պարառութենէն իր ողորմութիւնովը հրաշա-
 լի կերպավ մը աշատուենուն յիշատակն
 ըլլալու համար պահուած էր, կուռքերու
 կարգն անցուցին, սխալմամբ ան ազատու-
 թեան նշանը կամ յիշատակը նոյն իսկ ա-
 զատիշին տեղը դնելով . որ աս պատճառաւ
 Նղեկիա աստուածալիխ թագաւորը պարտք
 համարեց իրեն զանիկա կոտրտել և արհա-
 մարհելով Նեեսդան անուանել, որ ըսել
 է պլիննածի կտոր : Դ թագ : Ժ. : 4 : Բայց
 թէպէտե աս կռապաշտութեան թանձը իսա-
 ւարը վերջապէս փարատեցաւ գնաց Հրեից
 վրայէն, սակայն անոր հետ մէկտեղ հոգեսր
 բաներու նշանները նշանակուած բաներուն
 տեղն առնելու հակամիտութիւնն ալ ըմբեր-
 ցաւ մէջերնուն : Փրկչին մերոյ աշխարհք
 եկած ատենէն կ'երեկի որ շատ մէծ հոգ
 կը տանէին օրէնքին արտաքին արարողու-
 թիւնները ճշդութեամբ կատարելու, և ժո-
 ղովուրդը կը կարծէր թէ պիտի փրկուի, թէ-
 պէտ շիտակը նայելով “իժերու ծնունդներ”
 էին : Մասն . Ժ. 34 : Ծիսական օրէնքը

անսանկ զգուշութեամբ կըպահէին , որ մինչեւ սամիթին՝ անսանուխին և չամանին տասանորդը կը վճարէին . սակայն Փրկին մեր կ'ըսէ , “Օ՛ձեր՝ իժերու ծնունդներ , ի՞նչպէս պիտի փախչիք գեհենին դաաապարտութենէն” : Մատիւ . Իւ . 33 : Իրենց յոյսը՝ ըրած պատարագներնուն , բռնած ծոմելնուն ու կատարած տօներնուն և ուրիշ արագողութիւններնուն վրայ էր . քանզի սխալեցան , և ան մեծ Փրկին ու Փրկութիւնը ցուցընող արտաքին արարողութիւններն ու նշանակները Փրկութեան միջոց սեպեցին . Ահա այսպէս բազմաթիւ քրիստոնեաներ ալ հաւատքնին անմիջապէս Յիսուս Քրիստոսի վրայ հաստատենուն տեղը՝ եկեղեցւոյ խորհուրդներուն և արարողութիւններուն վրայ դրած են յոյսերնին , և ամեննեին չեն հասկընար ան խորհուրդներուն ունեցած բուն միտքը :

Արդ՝ հազորդութեան խորհուրդը զարմանալի յարմարութիւն մը ունի մարդուս սրտին մէջը արմատացած աս մոլորական հակամիտութեանը դէմն առնելու : Անոր մէջը գործածուած նիւթերուն վրայ մարդիկ խաբող կամ մոլորեցընող բան մը չկայ : Ամէն տեղ զանուող և բոլոր մարդոց զիտցած հասարակ նիւթերն են , որ աս խորհուրդին մէջ ազօթքով և գոհութիւնով մէկ յատուկ որբազան նսպատակաւ մը կը գործածուին : Եւ անոնց ցուցուցած ձշմարտութիւնը , որ աս է՝ թէ ինչպէս որ հացն ու զինին մարմինը կը սնուցանեն և կը զօրա-

յընեն, անանկ ալ խաչեալ քրիստոս հաւ-
ւատքով ընդունուելով՝ հոգին կը սնուցանե-
և կը զօրացընէ, և այսպէս հոգեոր կերա-
կուր կ'ըլլոյ մարդոց. աս Ճշմարտութիւնը՝
անանկ պարզ Ճշմարտութիւն մըն է, որ
ամենէն տպէտ քրիստոնեան անգամ դիւ-
բաւ կրնայ միտք առնել: Թէոր աս նը-
շանակներն ալ ան պղինձէ օձին պէտ մէկ
սքանչելի աղատութիւն մը գործած ըլլա-
յին, կամ թէոր հիմա հրաշք գործե-
լու զօրութիւն ունենային և բոլոր հիւանդ-
ներն ու տկարները բժշկելու կորողանային
ան ատենը ևս առաւել պիտի աճնցընեին
աս վտանգաւոր հակամիտութիւնը, որուն
վրայ կը խօսինք հիմա. թէպէտև ան ժա-
մանակն ալ անոնց երկրագութիւն ընելը
ան նոյն մեղքը կ'ըլլար, որուն տղամիժը
տուաւ աստուածապաշտ Եզէկիա թաղաւո-
րը անանկ ազգու կերպով մը: Բայց մեր
Փրկիչին իր անհօւն խմաստութիւնովը ընտ-
րած նիւթեքուն վրայ ասանկ մէկ զօրու-
թիւն մը չենք տեսներ հիմա, և անցեալ
ժամանակաց մէջ ալ անոնց հրաշք գործելը
հաստատող պատմութիւն մը բնաւ ուրեքչենք
տեսներ: Զիայ անանկ բան մը աս նիւթե-
քուն վրայ որ կարող ըլլայ յափշտակել
մարդուս միտքը և թող չտալ որ մեր բո-
լոր խորհուրդները անոնցմով ցուցուած
ան մեծ Ճշմարտութիւններուն վրայ ըլ-
լայ:

Երկրորդ՝ ասկէ տարբեր ուրիշ մո-

լորական հակամիտութիւն մըն ալ կայ բը
 նութիւններնուս մէջը , որ անոր ալ դէմն
 առնուելու է : Ինչպէս որ հակամէտ է
 մարդս հոգեոր բաները ծառելու , անանկ ալ
 բնական հակամիտութիւն մը ունի հոգեոր
 բաները նառնալու : Եւ ուստի անանկ ա-
 ռիթներ գտնուելու են , որ ստէպ ստէպ և
 կանոնաւոր կերպով մը շարժեն մեզ հո-
 գեոր բաներու վրայ խորհրդածութիւն-
 ներ՝ աղօթք և Աստուծոյ երկրպագութիւն
 ընելու : Ինչպէս կիրակի օրը , որ հաստատ-
 ուած է ոչ միայն մարմնաւոր հանգստեան
 համար , այլև Քրիստոսի աւետարանը քա-
 րողելու՝ Աստուծոյ երկրպագութիւն ը-
 նելու և ուրիշ հոգեոր գործեր կատարե-
 լու համար : Առանձին և ընկերութեամբ
 աղօթք ընեն ալ հարկաւոր է հոգեոր շի-
 նութիւն գտնելու , հաւատքով զօրանալու
 և ջերմեռանդութիւնով աճուրու համար :
 Սակայն բոլոր անոնցմէ ՚ի զատ ուրիշ
 բան մը պէտք է՝ որ շատ որոշ կերպով
 մը առջենիս բերէ մեր խաչեալ Փրկիչը , և
 մաքելնիս ձգէ մեր փրկութեանը համար
 եղած վճարքը : Կարօտ ենք անանկ բանի
 մը , որ ստիպէ մեզ ինքըզինքնիս աղէկ մը
 քննելու , և Աստուծոյ ծառայելու համար
 ըրած անձնական ուխտերնիս սրտառուչ կեր-
 պով մը նորոգելու : Թէոր ամէն քրիստոն-
 եայ կատարեալ սուրբ ըլլար , թէոր ա-
 մենուս սրտին մէջ կատարեալ սէր թագա-
 ւորէր՝ առ Աստուծած և առ մարդիկ , ան-
 ատենը պէտք չէր ըլլար նիւթական նշան

նակներով յիշտակել զՔրիստոս և այսովէս
 զինքը սիրելու և իրեն ծառայելու համար
 ունեցած սպարտականութիւններնիս յիշել :
 Սակայն որու քով կայ ասանկ կատա-
 րելութիւն : Աշխարհիս ամենին սուրբ
 քրիստոնեան կարօտ է բոլոր ան օգնու-
 թիւններուն, զորոնք Քրիստոս դրած է՝ մեր
 հաւատքը յոյսն ու սէրը աճեցընելու հա-
 մար : Քանզի քրիստոնեան թէպէտ ներսի
 մարդովը Աստուծոյ օրէնքին կը հաւաք, բայց
 Պօղոս առաքեալին նման, “ուրիշ օրէնք
 մը կը տեսնէ իր անդամներուն մէջ՝ որ իր
 մտքին օրէնքին դէմ կը պատերազմի”, : Հը-
 առնվ . 1: . 22, 23 : Եւ մինչդեռ աշ-
 խարհիս մէջ զատուած է իր հաւատքին
 առաջնորդէն և կատարողէն, աս խորհուր-
 դը ամենապատուական և ամենասիրելի ար-
 տօնութիւն մը կը սեպէ իրեն, որ զինքը
 Քրիստոսի կը մօտեցունէ և կ'առաջնորդէ
 ուտելու ան ձշմարիտ հացէն՝ որ՝ ի յերկ-
 նից իջեալ է : Կերսուանց փորձով կը տես-
 նէ որ՝ երբոր Քրիստոս ապաշաւեալ հա-
 ւատքով ընդունուի, ան ատենը “անոր մար-
 մինը ձշմարիտ կերակուր կ'ըլլայ . և անոր
 արիւնը ձշմարիտ ըմպէլիք”, : Յով . 8. . 56 :
 Առաջին քրիստոնեաները ստէպ ստէպ հա-
 ղորդութիւն կ'ընեին : Ասիկա մէծ միսի-
 թարութիւն և զօրութիւն էր իրենց՝ հա-
 յածման և նեղութեան ժամանակները . և
 ցաւալի բան է որ հիմակուան քրիստոն-
 եանները եռանդ չունին աւելի յաձախ և
 առաւել կենդանի հաւատքով մը հաղոր-

դութիւն առնելու, և ամսոր հռգեոր նը-
շանակութիւնը սրտովնին զգալով իմանա-
լու :

ԳԼՈՒԽԸ Բ

Առ Խորհուրդին Հոգեստ Օգոստինէը :

Եթ յայտնի է որ Հաղորդութեան խորհուրդին ընծայած օգուտները անոր մէջը գործածուած նիւթերէն չէ . քանզի շատ մարդիկ կան Հաղորդութիւն առնող , և կրկին մեղքերնուն մէջը թապլտկող . շատ մարդիկ կան Հաղորդութիւն առնող , և հետը մէկտեղ դատապարտութիւն ընդունող :

Ենոր հոգևոր օգուտները Աստուծոյ շնորհիչն ի ախետալ են . և առ շնորհուը էը արուի անոնց՝ որոնք առ նիւթերը Քրիստոսի սահմանած Տուժվը էը մասակաբարեն և է՛ընդունոին : Օանոնք ընդունելու ենք Հաւատքով՝ խոնարհութեամբ և սիրով , դէսլի Աստուած նայելով՝ որ իր օրհնութէնները տայ մեզի , և դէսլի օքիստոս՝ որ ներկայ գտնուի մէջերնիս Սուրբ Հոգւոյն աղդեցութիւններով . երբոր առ կերպով Հաղորդութիւն առնենք , շատ մեծ օգուտներ կը քաղուին առ խորհուրդէն :

Ե. • Քրիստոնէական ողջամիտ վարդապետութիւնը հաստատուն կը մնայ եկեղեցին մէջը :

Ի՞նչպէս որ առաջ ըսինք՝ անով կը յիշատակենք Քրիստոնէութեան ան մեծ հիմնական ձշմարտութիւնը՝ թէ միայն Քրիստոսի չարչարանքներովն ու մահուամբը կը նանք մեղքերնուս թողութիւն գտնել . թէ ան է մեր միակ Փրկիչը : Աս խորհուրդը կը ցուցընէ թէ Քրիստոս ձրի կատարեալ փրկութիւն կը պարզեէ իր արժանաւորութեամբը և կատարելապէս կը քաւէ մարդոց մեղքերը , և այսպէս կը փրկէ բոլոր իրեն հաւատացողները ձրի շնորհքով : Աս ձը մարտութիւնը՝ հասկընալով և սրտանց ընդունողը աւետարանին միւս էական վարդապետութիւններէն մէկը չկը չկը մերժել : Քրիստոս իրեն՝ ամէնը ու ամենուն մէջն է : Ան է ձանապարհ՝ ձշմարտութիւն և կեանք , և Ան պիտի առաջնորդէ իրեն հետեւողներուն ու զինքը իրենց առաջնորդ ընելու փափաքողներուն : Հերետիկոսութիւնը յաւէտ մարդուս սրտէն կը մտնէ՝ եկեղեցին մէջը , քանթէ զլլիւէն : Գլութէ բոլոր մոլորութեանց սկզբնական պատճառը մարդուս սրտին ասկականեալ փափաքները ու անձնահաճ կիրքերն եղած են : Սրբութիւն խոնարհութիւն և անկեղծութիւն ունեցող մարդը ոչ հերետիկոսութեան մէջ կ'իյնայ և ոչ նոր ու օտար վարդապետութիւն կը քա-

բովէ : Եւ որովհետև աս Հաղորդութեան խորհուրդն ալ շարունակ մեզ Քրիստոսի կը ձգէ , մեր կորուսեալ վիճակը միշտ միտքերնիս կը բերէ , և գլորիստոս կը ցուցընէ մեզի մի միայն յոյս , և այսպէս խոնարհութիւն՝ հաւատք և սէր կը զարթուցանէ ներսիդինիս . վասնորոյ ան մոլորութեանց սպատճառ եղող կիրքերուն և զգացումներուն դէմ ամուր սպատնէշ մը կ'ըլլայ : Բոլոր հաւատացեալները Ճշմարտութեան Աղթիւրին և Հեղինակին կը տանի . և զանիկայ Քրիստոսի հաստատած նպատակաւը ընդունողները աճեցուն սիրով կը սիրեն Ճշմարտութիւնը , և մեծ ատելութիւնով կ'ատեն ստութիւնը :

Վ . Այս խորհուրդին ուղիղ կերպով կատարուելէն յառաջ եկած մէկ երկրորդ օգուտն ալ աս է . միութիւն և եղբայրական սէր :

Այսիկայ “Քրիստոսի մարմնոյն հաղորդութիւնն է” : “Ինչու որ մենք շատերնիս մէկ հաց” մէկ մարմին ենք . վսմն զի ամենքնիս ալ ան մէկ հացէն կը վայելենք” : Ա.Կոբել . Ժ. 16, 17 : Այս խորհուրդով հաւատացեալները յայտնի կ'ընեն աշխարհիս թէ ամէնն ալ միւնոյն տէրոջը ծառաներն են , և միւնոյն փրկութեան յայրունին : Աս խորհուրդով կը խոստովանին թէ Քրիստոսի մարմնոյն անդամներն են , և ուստի Քրիստոսի սիրովը մէկզմէկու հետ միա-

յած եղայրներ են : Աստուած խաղաղութեան և սիրոյ Աստուած է . և Տէրն մեր կը հրամայէ Հրէին որ թէոր իր ընծան սեղանին վրայ բերած ատենը հմն միտքը գայ՝ թէ իր եղայրը իրեն դէմբան մըունի , հոն ձգէ իր ընծան սեղանին առջեր , և երթայ առաջ եղբօրը հետ հաշտուի , ու ետքը գայ որ իր ընծան մատուցանէ : Մատթ . Ե . 23 , 24 : Այսպէս Աստուած կը պահանջէ մեզմէ՝ որ հանրական սիրով աս ընթրիքին մօտենանք : Կահաննձութիւնը՝ ատելութիւնը և հպարտութիւնը տեղի գտնելու չեն հոն , ուր կը միշտակուի անհուն սէր և գթութիւն : Ան տեղը Աստուծոյ սէրը , մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի չնորհքը և չոգոյն Արքոյ հաղորդութիւնը կը թագաւորէ : Եւ ով որ խոնաքհութիւնով ու հաւատքով կու գայ հոն , առ Աստուած և առ մարդիկ ունեցած սէրը կ'աճի կը զօրանայ , և մասնաւորապէս իր “հաւատքի ընտանիներուն” , վրայ ունեցած սէրը : Մեծ երախտագիտութիւնով և սիրով կը յիշէ ան նոր պատուիքանութը , որ իր Տէրը տուաւ աս ընթրիքը սահմանած ատենը , և իր սիրով սիրով կը եցուի բոլոր ան նոյն պատուական հաւատքը ունեցողներուն և ան նոյն Տէրոջը ծառայողներուն վրայ : Երբոր հաւատացեալք հաղորդութեան մասնակցած ատենը ասանկ սիրով կ'աճի , ան ատենը աս խորհուրդին մեծ նպատակներէն մէկը կը կատարուի իր վրայ :

Ի՞նկէ ի զատ՝ Քրիստոսի եկեղեցւոյն Ճշ-

մարիտ միութիւնը կ'երևի աս խորհուրդին մէջ։ Քրիստոսի եկեղեցին մէկ է՝ ոչ թէ արտաքին կանոններով, քանզի անոր արտաքին կանոնները բազմաթիւ են և շատ տարբերութիւններ կայ մէջերնին։ ոչ թէ լեզուով, քանզի անոր բռնած հաւատոյ կանոնը՝ Աստուածաշունը արդէն երկու հաւեր լեզուով կը կարդացուի։ ոչ թէ ազգաւ, քանզի անոր անդամներէն բոլոր ազգաց մէջ և ամէն կառավարութեան տակ կը գտնուին։ և ոչ մանրմունը և շատ հարկաւոր չեղող վարդապետութեանց մէջ է անոր միութիւնը։ հապա՞ Ֆէ է Քրիստոսով։ Ան անոր գլուխն է։ Անոր բոլոր Ճշմարիտ անդամները անկէ միայն փրկութիւն կը յուսան, միայն Անոր միջնորդութեամբը շնորհաց և ողորմութեան աթոռին կը մօտենան, Անոր խօսքը իրենց գերագոյն օրէնքը կը բռնեն, և այսպէս Ճշմարիտ ու անխարդախ եղայրական միութիւն կը վայելն։

Գ. Ռ խորհուրդին ընծայած օգուաներուն մէկն ալ աս է՝ որ մէկ տէսանելութիւն մը կու տայ Քրիստոսի եկեղեցին, որ առանց աս խորհուրդին չկրնար ունենալ անտեսանելութիւնը։

Հաղորդութեան խորհուրդը կատարելով հաւատացեանները տեսանելի կերպով մը դՔրիստոս կը դաւանին բոլոր մարդոց առջել։ Անով Աստուծոյ հետ ըրած ուխտեր-

նին կը նորոգեն , և այսպէս անիկա ուխտի
կնիք մը կ'ըլլայ իրենց : Քանի անգամ որ
ուտեն աս հացը և խմեն աս գաւաթը ի-
րենց Տէրը յիշատակելու համար , յայտ-
նի է որ շատ ազդու եղանակաւ մը ինքը-
զինքնին նուիրած կ'ըլլան անոր՝ որ մեռաւ
իրենց համար և նորէն յարութիւն առաւ :
Եւ թէոր եկեղեցին աղէկ հոդ տանի աս
իր հաղորդութենէն ետ պահելու աշխար-
հային մարդիկը՝ խաբեբաները՝ ստախօննե-
րը արծաթասէրները՝ հեշտասէրները և բո-
լը ինքըզինքնին Քրիստոսի ծառայութեանը
չնուիրողները և աղօթասիրութեամբ ու ա-
ւետարանին հնազանդելով կեանքերնին չան-
ցունողները , ան ատենը աս խորհուրդին կա-
տարուելովը տեսանելի կերպով մը կը զատ-
ուին Հոգւոյն Սրբոյ վերստին ծննդեամբը
Աստուծոյ ժողովուրդն ըլլալ խոստովանող-
ները՝ աս խոստովանութիւնը ջնողներէն :
Ասով յայտնի կը տեսնէ ամէն մարդ՝ թէ
եկեղեցին հաւատացելոց միութիւն մըն է ,
Աստուծոյ ծառայելու՝ անոր աւետարանին
հնազանդելու և անոր փառքին համար ապ-
րելու ան վսեմ ուխտովը մէկզմէկու հետ
կապուած :

Դ . Այս սահմանադրութեանը ուղիղ կեր-
պով կատարուելէն յառաջ եկած հոգեոր
օգուտներուն մէկն ալ չնորհքով աճումն
է :

Կարելի է ըսուի թէ չնորհքով աճիլը

առաւել քան զառաւել Քրիստոսի նմանքը
և անոր պատկերին կերպարանակցիլ է . և
աս դորձն ալ միայն Սուրբ Հոգին ձեռ-
քով կը կատարուի , ոչ թէ խորհուրդնե-
րով : Այս ատանկ է . բայց Բագրէ կը սըր-
բացընէ Սուրբ Հոգին հաւատացեալները .
Չէ որ Ճշմարտութիւնով կը կատարէ առ-
դործը : “Արքէ անոնք քու Ճշմարտութիւ-
նովդ” , ըստ Տէրն մեր իր ազօթքին մէջ .
Աստուծոյ Հոգին Ճշմարտութիւնը զիտցող-
ները ըրբեր , այլ միայն Ճշմարտութիւնը
զիտցողները և անոր վրայ մտածողները :
Ան մարդը որ Քրիստոսի վրայ չխորհիր ,
անոր նման ալ չկրնար ըլլալ : “Տէրոջը փառ-
քը տեսնելով է՝ որ նոյն պատկերին կը
նորոգուինք՝ Աստուծոյ Հոգիովը” : Բ Կո՞ն՞Ա .
Դ . 18 : Արդ՝ աս խորհուրդն ալ մեզ շը-
նորհքով կ’աճեցունէ , քանզի միտքերնիս կը
բերէ ան աղդու և դառաւուր Ճշմարտութեան
հերը և խորհրդածութիւնները , որոնցնալ Սուրբ
Հոգին էք ունենալ մարդուն սիրու : Աս Ճշմար-
տութիւններէն և խորհրդածութիւններէն
մէկ քանին հոս համառօտապէս յիշենք :

Դ . 19 Խորհուրդը Հաղորդուողին միտքը
կը բերէ Քրիստոսի մահուանը պարագանե-
րը . և աս պարագաներն ալ՝ Աստուծոյ շը-
նորհքովը շատ յարմարութիւններ ունին անոք
որտէն դուրս հանելու հպարտութիւնը՝ անձ-
նասիրութիւնը և չար կիրքերը , ու կարո-
ղացունելու զինքը՝ որ աշխարհս յաղթէ :

Ե. Ճշմարիտ քրիստոնեան աս պարագաներէն կը սորմիլ Աստուծոյ համբին հնաշանդիւ ու իւանչին բոլը անցուերուն մշ:

Փրկիչն մեր ամենամեծ նեղութեանց մէջ կատարեալ հնազանդութիւն ցուցուց Աստուծոյ կամացը: Իր աշակերտները չկրցան ժամ մը իրեն հետը արթուն մնալ՝ երբինքը մահու չափ տրտմած եր՝ խիստ սաստիկ տառապանաց մէջ ինկած, և վերջապէս ձգեցին զինքը ու փախան: Իր ունեցած տագնապին սաստկութենէն խօշոր արիւնի կաթիլներու պէս քրտինք կը թափէր. քանզի ան ատենը իր հոգին կը զուռեր աշխարհիս մեզացը համար: Մարդոցմէ ցաւակից մը չունէր, ոչ բարեկամ և ոչ մխիթարիչ կար իր քովը: Սակայն բոլոր աս իր գառն տառապանացը մէջ կատարելապէս հնազանդեցաւ Աստուծոյ կամացը, և կ'աղօթէր ըսելով, “Չէ թէ իմ կամքս՝ հապա քուկդ թող ըլլայ”: Մեր քրիչին տուած աս օրինակը իր աշակեղուներէն շատերուն կարողութիւն տուաւ նեղութեան և տառապանաց ատեննին համբերութեամբ Աստուծոյ կամացը հնազանդելու, և իրեն պէս ըսելով՝ “Չէ թէ իմ կամքս՝ հապա քուկդ թող ըլլայ”: Նամանաւանդ անոր մահը յիշատակած ատեննին չոգւոյն Արքոյ ձեռօքը ևս առաւելաձեցան աս համբերութեան և հնազանդութեան շնորհը:

Է . Այ խորհուրդին մասնակից ըլլողը
Քրիստոսի մահուանը սլարադաներէն կը
սորվի նաև ներեւ իր թշնամեացը և աղօթք
ընել անոնց համար :

Մեր Քրիստ միշտ բարերարութիւն և
մարդասիրութիւն ցուցուց ամենուն : Տգետ-
ներուն Ճշմարտութիւն սորվեցուց, հիւանդ-
ները բժշկեց, մեռեալները յարոցց, դե-
ւերը համեց, և այսպէս բոլոր մարդոց մէկ
օրինակ մը տուաւ կատարեալ արդարութեան՝
սրբութեան և մարդասիրութեան : Եւ երբ
աս ամենուն փոխարէնը իր թշնամիները
նախատինք՝ տանջանք և մահ հատուցին ի-
րեն, շուտով անոնց ամենն ալ սատկեցու-
նելու տեղը՝ աղօթք ըրաւ իր Հօրը ըսե-
լով, “Թողութիւն տուր ատոնց, ինչուոր
չեն զիտեր ի՞նչ կ'ընեն” : Վրէժինողրութիւ-
նը սիրող մարդը չկրնար Տէրունական սե-
ղանին մօտենալ : “Օրհնեցէք ձեզ անիծող
ները . բարի ըրէք անոնց՝ որ ձեզ կ'ատեն,
և աղօթք ըրէք անոնց համար՝ որ ձեզ
կը չարջրկեն ու կը հալածեն,, . ասոնք են
ահա աս խորհուրդին մեզի յիշեցուցած
խրատները :

Գ . Քրիստոսի աշակերտը Տէրունեան
սեղանէն աս ալ կը սորվի՝ թէ համբերու-
թեամք տանելու է թշնամիին տուած նա
խատինքները :

Ո՞ւ Տէրը “ կը նախատուեր , և փոխա-
 րէնը չէր նախատեր . կը չարչարուեր ,
 ու սպառնալիք չէր ըներ . հապա ին-
 քըզինքը արդարութեամբ դատողին կը
 յանձնէր ” , ինք ասանկ ըրաւ , “ մեզի ալ
 օրինակ թողուց՝ որ իր շաւիղներուն
 հետեւինք ” : Ե Պէտք . Ի . 21 . 23 : Համբե-
 րութեամբ և հեղութեամբ վրանիս ե-
 կած անարգանքները տանելու ենք , ձեռ-
 քերնուս եկածին չափ՝ չարին տեղը՝ բարիք
 հատուցանելով : Ըսել չեմ ուզեր թէ չա-
 րերուն տուած վնասներուն ու ըրած անի-
 րաւութիւններուն փոխարէնը պահանջելու
 չենք : Երբեմն քրիստոնէական պարտք մը
 կ'ըլլայ վրանիս՝ որ մեզի անիրաւութիւնը ը-
 նողները դատաստանի քաշենք : Քանզի նախ՝
 չար ու անօրէն մարդը անզուսպ թող տա-
 լով՝ որ երթայ ուզած չարագործութիւնը
 ու բռնութիւնը ընէ , շատ մեծ վնաս հա-
 սուցած կ'ըլլանք իրեն : Թէոր աղաչանաց
 մտիկ ընէ ու խրատի չգայ , ուրիշ օրի-
 նաւոր միջոցներով զսպելու է , եթէ ոչ
 համարձակութիւն կ'առնէ չարագործութիւն
 ընելու , և կարելի է վերջապէս յափտե-
 նական մահուամբ կը դատապարտուի : Երկ-
 րորդ՝ մէկուն այսինչ չարագործութիւնը
 անզուսպ թողուելովը ուրիշներն ալ կը
 զրդուախն նոյն չարագործութիւնը ընելու :
 Քանզի անոր ան չարութիւնը անպատիժ
 թողելովնիս՝ ուրիշներուն թոյլտուութիւն
 տուած կ'ըլլանք՝ որ ան չարութիւնը անոնք
 ալ ընեն : Եւ երրորդ՝ ոչ միայն մեր ի-

բաւունքը նայելու ենք, այլ ուրիշներունն
ալ : Երբոր մէկը անիրաւութիւն մը ընէ^ւ
և զինքը անպատիժ թողունք, մեր անմեղ
ընկերներուն վնաս ըրած կ'ըլլանք : Քանզի
ան մեզ վնասովը անպատիժ մնալով՝ հա-
մարձակութիւն կ'առնէ մեր ընկերներն ալ
վնասելու : Միշտ փնտռելու ենք օրինաց
պաշտպանութիւնը . սակայն ան պաշտպա-
նութիւնը փնտռելնիս ալ հանդարտ և օ-
րինաւոր կերպով մը ըլլալու է, առանց
վրէժինդրութեան ոգիի, և յանցաւորին
ալ օգուտին համար : Պօղոս առաքեալ պարզ
ու աղուոր օրինակ մը տուած է մեզի աս
քանին վրայ : Մեծ մեծ զրկանքներ կը կրէր
համբերութեամբ . սակայն իր իրաւունքը
պաշտպանելու տեղն ալ գիտէր : “Բայց
Պօղոս ըսաւ անոնց . Մեզ յայտնապէս ծե-
ծելով՝ որչդատապարտուած Հռովմայեցի մար-
դիկ ենք, բանտը զբին . ու հիմա գաղտնէկ կը
հանեն մեզ . ատանկ չէ՝, հապա թող
իրենք գան ու մեզ հանեն : Գործ . Խ.Օ.
37 : Տես ևս ան սաստիկ յանդիմանութիւ-
նը, որ ըրաւ քահանայապետին՝ երբ ան ընդ-
դէմ օրինաց հրամայեց որ զարնեն իրեն :
Գործ . Խ.Պ. . 3 :

Դ . Արիստոնեան Փրկչին մերոյ քաշած
չարչարանքներուն վրայ խորհրդածութիւն
ընելով՝ զօրութիւն կ'առնէ ան մարմնաւոր
և հոգեւոր չարիքներուն դիմանալու . որոնք
շատ անդամ իր բոլորտիքը կ'առնեն :

Խսանկ ժամանակներու մէջ կը զգայ թէ
 ինչ անգին շշմարտութիւն է ան՝ թէ ինք
 մէկ քահանայապետ մը ունի, որ կարող
 է իր տկարութեանը հետ մէկտեղ չար-
 չարուիլ, ամէն կերպով փորձը առած ըլ-
 լալով մեղի նման։ Զկայ անանկ մարմնա-
 ւոր ցաւ մը, որուն համը առած ըլլայ մեք
 Փրկիչը։ չկայ անանկ մեծ զրկանք, որ ա-
 նոր քաշածին հաւասարի։ Եւ երբ հա-
 ւատացեալը մեղքով պաշարուած կը զտնէ-
 ինքըզինքը, և անանկ կը զգայ թէ Աստ-
 ուած երեսէ ձգեր է զինքը, և թողուցեր-
 է որ տարակուսանաց՝ երկիւղներու և հա-
 կառակորդէն փորձութիւններու մէջ իյնայ,
 ան ատենն ալ կրնայ իր Փրկիչը՝ խաչն
 վրայ ունեցած փորձառութիւնովը՝ ցաւակից
 ըլլալ իրեն և օգնութեան հասնիլ։ Մեր
 մեղքերը իրեն սեպեց։ և անոնց անէծքը
 ինք իր անձամբը կրեց։ Աստուծոյ երեսին
 լոյսէն զրկուեցաւ։ բոլոր իր հոգեսոր մխի-
 թարութիւնները կտրեցան։ և ժամանակ
 մը խաւարին իշխանութեանը տակը մնաց։
 Իր աշակերտներէն մէկը երբէք ասկէ ա-
 ւելի անյոյս վիճակի մէջ չկրնար իյնալ։
 Ուստի բոլոր փորձութեան և տառապանաց
 մէջ ինկող հաւատացեախները կրնան Քը-
 թիստոսի երթալ, զիտնալով թէ ան անոնց
 փորձը առած և անոնց ամէնն ալ յաղթած
 ըլլալով կարող է փորձանաւորներուն ալ օգ-
 նական ըլլալ։

և . Այ ալ կը սորվինք Քրիստոսի մահուանը պարագաներէն՝ թէ պարտական ենք Հաւատարմութեամբ և երկիւղածութեամբ կատարել բոլոր մեր ընտանեկան և ընկերական պարտքերը :

Ո՞ւր Փրկիչը իր մահուան տագնապներուն մէջը չմոռցաւ ան , որ ըստ մարմնոյ իր մայրն էր : “Յիսուս երբոր տեսաւ իր մայրը , և ան աշակերտը որ կը սիրէր , որ մօտը կայներ էր , ըստ իր մօրը . Ո՛վ կին՝ ահա քու որդիիդ : Ետքը ըստ աշակերտին . Ահա քու մայրդ . և ան ժամանակէն աշակերտը անիկայ իր քոլը առաւ , : Յով . ԺԹ . 26 , 27 : Ասանկով որդիական սիրոյ ազդու օրինակ մը տուաւ իր աշակերտացը : Իր խօսքովը սորվեցուցած է մեզի թէ “Իրեններուն հոգ չտանողը Հաւատքը ուրացած է , ու անհաւատնէ մըն ալ գէշ է , : Ե Տիմ . Ե . 8 : Ճշմարտապէս գՔրիստոս յիշատակողները և զինքը իրենց օրինակ բռնողները՝ մեծ եռանդով իրենց մարմնոյ կողմանէ ազգականներուն թէ՝ հոգեոր և թէ մարմնաւոր օգուտը փնտըռելու են : Խիստշատ փափաքելու և աղօթք ընելու են որ բոլոր ազդականներնին սրբանան Աստուծոյ Հոգիովը , որ յաւիտենական փառաց մէջ ալ իրենց ընկերն ըլլան : Այսպէս պիտի աշխատին ընտանիքներնուն մէջ բարեպաշտութիւն յառաջ բերելու և ասանկով Աստուծ պիտի պատուուի , անոր անունը յար-

գութիւն գտնէ և իր խօսքը պիտի կար-
դացուի սիրով և հնազանդութեամբ՝ ոչ
միայն հրապարակաւ, այլ նաև ընտան-
եօք և հասարակ հազորդակցութեանց մէջ
ալ : Հատ ուրիշ խրատական պարագաներ
ալ պիտի գտնեն անոնք, որ մեր օրհնեալ
Փրկչին վերջին ժամերուն և մահուանը վր-
բայ խորհրդածութիւն ընելու սովորութիւն
ունին : Ասանկ խորհրդածութիւններով հա-
ւատացեալը կ'աճի չնորհքով, և առաւել
ևս կը կերպարանակցի իր Տէրոջը՝ խօսքով
և գործքով :

2 . 1 . Խորհուրդը շատ ազգու եղանա-
կաւ մը կը ցուցընէ քրիստոնէին՝ մարդուս
անէւալ Ամճակէ՝ իբրև մեղաւոր :

Խնչու համար Աստուծոյ որդին “ վշտաց
տէր և ցաւոց տեղեակ եղաւ ” : Խնչու հա-
մար “ մարդոցմէ անարգուեցաւ, ու երեսէ
ձգուեցաւ ” : Խնչու համար “ Տէրը ծեծելով
ցաւերու մատնեց զինքը, և անոր ան-
ձը մեղաց համար զոհ ըրաւ ” : Եսայ .
օսկ . 3 . 10 : Անորհամար որ միայն աս
փրկանքը կարող էր ազատել զմարդիկ յա-
ւիտենական մահուանէ : Մենք ամէնս ալ
ընականապէս բարկութեան որդիք ենք,
“ թշնամի Աստուծոյ՝ մեր չար գործքերովը ” ,
և անոր օրէնքին դատապարտութեանը տակը
ինկած : Ան դատապարտութիւնը որչափ
մեծ ըլլալը և ան կործանմանը որչափ ստոյգ
ըլլալը կ'իմանանք Քրիստոսի չարչարանքնե-
րէն և մահէն : Ամենահարող աղատիչ մը պէտք

էր մեղ դժոխքէն ազատելու համար : Եղբ
կը տեսնենք Աստուծոյ մածին և սիրելի
որդւոյն Գողգոթա լեռանը վրայ ան դառ-
նակսկիծ մահը ճաշակելը՝ մեր մեղացը
ծանրութեանը տակը հեծելով, ան ատենը
կը սկսինք իմանալ մեղքին ինչ ըզար, և իմա-
նալ թէ ինչ մեծ դատապարտութիւն պիտի
ըզար կրելու դատապարտութիւննիս, թէ-
որ Աստուծոյ շնորհքովը չմաքրուեինք և չհաշ-
տուեինք իրեն հետ՝ Քրիստոսով :

3. Այս խորհուրդը շատ մեծ ազդուու-
թեամբ կը տպաւորէ մտքերնուս մէջը Աս-
տուծոյ ահարկու և փառաւոր արդարութիւնն
ու սքանչելի ողորմութիւնը :

Ուրիշ տեղ մը այնչափ երեելի կերպով
մը յայտնած չէ Աստուած իր արդարու-
թիւնը, որչափ Գողգոթա լեռանը վրայ :
Հոն եղած բաները կը ցուցընեն թէ Աս-
տուծոյ արդարութեանը պահանջմունքները
այնչափ մեծ և անողոքելի են, որ երբ
Աստուծոյ Արդին ինքը իր վրան առաւ ա-
նոնց վճարքը ընելու դործը՝ ամենեին չթե-
թեցան : Ան ամենաղառն տառապանքնե-
րովը իր հոգին տանջուած ատենը պարապ
տեղը աղաղակեց պաղատանօք, “Աստուած
իմ՝ Աստուած իմ, ինչու զիս թողուցիր,, :
Երեսէ ձգուած, խաւարը բոլորտիքը պա-
տած և դժոխքին զօրութիւնները չորս կող-
մը առած մնաց մինչև ան ատենը՝ երբ ան-
փոփոխելի արդարութեանը վճարքը ըրաւ,
ու ըսաւ՝ “Ամէն բան կատարուեցաւ,, : Ապ-

աեղը ահարկու կերպով մը կը ցուցընէ՝ թէ
անհնար բան է որ Աստուած իր սուրբ
օրէնքը խանգարէ : Եւ թէոր իր օրէնքը
հաստատ պահելու համար իր մէկհատիկ
որդւոյն ջմնայեց, ալ կընայ ըլլալ որ Քր-
ոիստոսի հաւատալով օրէնքին անէծքէն ը-
փախչող մեղաւորը դատապարտութենէ ա-
զատ մնայ : Միթէ Աստուած աւելի քաղց-
րութիւն պիտի ցուցընէ խստասիրտ ու
անզեղջ մեղաւորին, քանթէ “իր փառա-
ցը լցոն ու իր էութեանը բուն պատկերն
եղողին” : Առանց Քրիստոսի եղողներուն
մաշող կրակ է Աստուած : Իր արդարու-
թիւնը փառաւոր՝ անողոքելի և յաւիտե-
նական է :

Ասկայն Քրիստոսի չարչարանացը և մահ-
ուանը մէջ Աստուծոյ արդարութենէն ա-
ւելի անոր անփոփոխելի գթութիւնը և սի-
րոյն մեծութիւնը կ'երեկի : Աստուծոյ մատ-
եանները գրող ներչնչեալ մատենագիր-
ները չարչարեալ և խաչեալ Քրիստոսը կը
ցուցընեն՝ իբրև ամենամեծ ապացոյց անոր
սիրոյն մեծութեանը : “Աստուած անանէ սի-
րեց աշխարհը մինչեւ որ իր միածին որդին տուաւ
անոր համար մեռնելու” : Իրենց առջելը՝
անհնար է մարդկային լեզուով առ համա-
ռոտ խօսքէն աւելի ազդուութեամբ ցուցը-
նել Աստուծոյ սիրոյն մեծութիւնը : Թէ՛-
պէտե “կը սիրէր որդին, և ամէն իշխա-
նութիւն տուաւ անոր ձեռքը, և ցուցուց
թէ իր հաւնած միածին և սիրելի որդին
է” , սակայն աշխարհս ալ անանկ սիրեց

և մեղաւորաց փրկութելուն այնչափ փափաքեցաւ, որ իր “ փառացը լսուն ”, եղողը խաջն անարգական մահուանը ընծայեց ձրիաբար : Չարչարանաց՝ նախատանաց և Սատանային փորձութիւններուն մէջ ձգեց զինքը՝ և չար մարդոց ձեռքը տուաւ՝ որ ըլլայ թէ մեղաւորները փրկուին : Աստուծոյ սիրոյն չափազանցութիւնը ցուցընելու համար ասկէ զօրաւոր նշան գտնելը անհնարին բանէ :

Եւ յիրաւի ուրիշ ճամբով Քրիստոսի սէրը ասանել սքանչելի կերպով չէր կրնար յայտնուիլ : “ Մէկ մարդ մը իր կեանքը իր բարեկամներուն վրայ դնելէն աւելի սէր չկրնար ունենալ ” : Սակայն աս խորհուրդը միտքերնիս կը բերէ՝ թէ Քրիստոսի սէրը ասկէ ալ մեծ էր, քանզի իր կեանքը իր թշնամիներուն վրայ դրաւ : Մենք “ յանցանքներու մէջ մեռած՝ և առանց Քրիստոսի էինք, ու հեռացած Խրայէլի քաղաքակցութենէն, և օտարացած խոստմունքին ովստերէն, ու յոյս մըն ալ չունէինք, և աշխարհի մէջ անաստուած էինք (ԵՒԵ . 1 . 5 . 12), թշնամի Աստուծոյ չար գործքերով ”, և անոր օրէնքին անէծքին տակն ինկած, երբոր Քրիստոս մեր տեղը չարչարուելու եկաւ :

Ե՞ս սէրը յասկանական էք : Յանկարծ բորբոքած ու քիչ մը ժամանակէն մարելու կիրք մը չէր : Աշխարհս ըլլալէն առաջ աչքին առջևն էր Գողգոթա Եռը քաշելու տանջանքները : Անկեղծ և սուրբ սիրով

վառուած կատարեց աս իր մեծ պաշտօնը :
 Իր գալէն առաջ շատ երկար պատրաստու
 թիւններ տեսաւ բազմաթիւ անցքերով .
 ինչպէս՝ օրէնքին արարողութիւններովը ,
 հրաշքներով , մարդարէներով , և թագաւո-
 րութիւններ հանելով ու կործանելով :
 Եւ երբոր ժամանակը հասաւ , մեր բնու-
 թիւնը վրան առաւ , ակներև տեսնելով
 թէ ինչ բաներ պիտի անցնին գլխէն մե-
 ղաւորները փրկելու համար : Ան նոյն սէրը՝
 որ ի յաւիտենից ունէր , մինչև յաւի-
 տեանս պիտի մնայ իր վրայ : Իր ժողո-
 վուրդը “ յաւիտեանս յաւիտենից պիտի
 թագաւորէ իրեն հետ ” : Յայտ . 11 . 5 :

Խաչին վրայ յայտնուած աս յաւիտենա-
 կան սէրը նաև ասպուածային և գուտու-
 նպատակներ ունեցող սէր մըն էր :

Վստի սիրոյն գործը կործանեալ աշխարհս
 կրկին կանգնեցընել , և անկեալ մարդիկը
 սրբութեան և երջանկութեան վիճակի մը
 բարձրացունել էր : Մեր փրկչին դիտաւո-
 րութիւնը ոչ միայն մէկ քանի հոգի
 փրկել էր , այլ աս անկարգ աշխարհէս
 “ նոր երկինք մը և նոր երկիր մը ստեղ-
 ծել էր , ուր արդարութիւն կը բնակի ” ,
 և ուր պիտի ժողվուին “ շատ ժողովուրդ-
 ներ , որոնք մարդ կարող չէ համրել , բո-
 լոր հեթանոսներէն ու բոլոր ազգերէն և
 բոլոր լեզուներէն ու բոլոր ժողովուրդնե-
 րէն ” : Յայտ . 12 . 9 : Զեղջի եկող աւա-
 զակը Քրիստոսի չարչարանացը մեծ նպա-
 տակներուն մէկ օրինակն է : Ասիկայ ամե-

նաշար և ամենաանարդ մարդ մըն էր , սակայն յանկարծ ապաշաւեալ աշակերտ մը եղաւ , անկէ ալ փառաւորեալ հոգւոյ մը փոխուեցաւ : Ան ամօթալի Գողգոթայէն և ան անիծեալ փայտէն յաւիտենական թագաւորին պալատը ընդունուեցաւ : Ան օրը խաչելութեան ան պապակեցունող ծարաւէն և ան դաւնակսկիծ ու աղետալի տանջանքներուն ցաւերէն ու մահուան տագնապներուն մէջը ընկղմած ատենը հանած աղաղակներէն ազատուելով՝ Աստուծոյ արքայութիւնը մտաւ , ուր ոչ ծարաւիլ կայ , ոչ ցաւ և ոչ աղաղակ : Ի՞նչ զարմանալի և սբանչելի փոփոխմունք է աս . և ո՛քափմէծ սէր ըլլալու է աս փոփոխութիւնը յառաջ բերող սէրը :

4. Այս խորհուրդը միտքերնիս կը բերէ թէ Քրիստոս երկրորդ անգամ փառքով պիտի գայ աշխարհս դատելու համար : “Տէրոջը մահը կը պատմէք , միչև ոք ինչը գայ ,” ։ Երբոր կը յիշատակենք “շատերուն մեղքերը վերցունելու համար իր մէկ անգամ պատարագ մատուցուիլու , աս ալ միտքերնիս կը բերենք՝ թէ “երկրորդ անգամին աւանց մեղքի պիտի յայտնուի փրկութեան համար անզնց՝ որոնք անոր կը սպասեն ,” : Եբք . Ա . 28 : Յաւերով պաշարուած ապրեցաւ ու մեռաւ , սակայն իր Հօրը փառքովը պիտի գայ՝ բոլոր իր սուրբ Տրեշտակները մէկտեղ առած : Ան ատենը զինքը սիրողներն ու իրեն

ծառայողները պիտի ցնծան . և զինքը ա-
տող ու արհամարհողները յաւիտենական
աշուդողի մէջ պիտի իյնան :

Եսոնք և ասոնց նման ճշմարտութիւն-
ներն ու խորհրդածութիւնները՝ որոնք աս
խորհրդով մաքերնուս առջին կու գան , ան
միջոցներէն են , որոնցմով Սուրբ Հոգին
կ'ազդէ հաւատացեալին և կը լուսաւորէ ու
կը մաքրէ անոր սիրտը ու նեղութեամսը մէջ
քաջալերութիւն կու տայ ու կը կարազացրնե-
զինքը աշխարհս յաղթելու : Ասանկ միջոց-
ները ուղիղ կերպով գործածելով է որ
քրիստոնեան կը կարողանայ շնորհաց մէջ
ածումն գտնելու և սրբութեան ու շնոր-
հաց աղքիւրին կերպարանակցելու :

Ե . Ես սահմանադրութեանը ընծայած
վախճանական հոգեսոր օգուտն աս է , որ
Քրիստոս ինքը յատկապէս կը մերձենայ իր
ժողովուրդին , երբոր իր սուրբ կամքին պէս՝
մէկտեղ կու գան իր փրկարար սէրը յի-
շատակելու : Կը մօտենայ իր ժողովուրդին
ոչ թէ հացին ու զինիին մէջ ներկայ զրտ-
նուելով , այլ խոնարհութեամբ և հաւատ-
քով իրեն հետ հաղորդութիւն ընելու ե-
կողներուն սրտին մէջ ընակելով : Քանի
որ զինքը կը յիշատակեն , ինք ալ զանոնք
կը յիշէ , և ինքը զինքը կը յայտնէ անոնց ,
որ աս յայտնութենէն զուրկ է աշխարհս :
Անոնց սիրտը կը լեցունէ երախտագիտու-
թիւնով՝ զղումով և սիրով : Իր փառքը

կը ցուցընէ անոնց և Ճաշակել կու ուայ ան
 երկնային երանութենէն , որն որ պիտի վա-
 յելեն երբոր իրեն հետ նստին իր Հօրը
 թագաւորութեանը մէջ ու նոր խմեն որ-
 թին պտուղէն՝ ինչպէս որ խոստացաւ իրենց :
 Մատթ . Ի.Օ . 29 : Կը զօրացընէ զանոնք իր
 շարչարանացը հաղորդ ըլլալու , և քաջ զին-
 ուորներու պէս խստութեանց դիմանալու ,
 միտքերնին ձգելով իր խոստմունքը՝ թէ
 “Ան որ կը յաղթէ , իմ հետսիմ աթոռա
 նստել պիտի տամ անոր . ինտոր որ ես ալ
 յաղթեցի՝ ու իմ Հօրս հետ անոր աթո-
 ռը նստայ ” : Յայտ . Գ . 21 : Աս խորհուր-
 դով իր հաւատացեալ ժողովրդոցը կը յայտ-
 նէ ինքըզինքը՝ երեւ Ամենակարող Փրկիչը
 և ցաւակից ու բարեգութ Միջնորդ : Տէ-
 րունական ընթրիքին աղդեցութիւնները ըստ
 ամենայնի սրբարար և երկնային են անոնց
 որ արժանաւորապէս կը մատչին անոր . և
 շատ մեծ հոգ տանելու ենք անանկ կեր-
 պով մը անոր մասնակից ըլլալու . որ անոր
 ընծայած երևելի և մնայուն հոգեոր օ-
 գուտները ընդունինք : Որև այսպէս հաղոր-
 դութեան խորհուրդը միջոց մը կ'ըլլայ միշտ
 հաւատքով՝ յոյսով՝ և սիրով աճելու :

ԳԼՈՒԽ Գ

Ա . Ի՞նչ պատրաստութիւն պէտք է հաղորդ
դութիւն առնելու համար :

Բ . Որո՞նց արծան է հաղորդութիւն առև :

ՅՈՒԹԵՐԸ Ե

Ի՞նչ պատրաստութիւն ընել պէտք է :

ՎԱՏՈՒՅՑ Խօսքին մէջ պատուիրուած
է որ հաղորդութիւն առնելնէս առաջ մէջ
անչը չորչենս որ չըլլայ թէ “անարժանաբար”
մերձենանք անոր . ու վրանիս “դատապար-
տութիւն”, բերենք : Ուրեմն ամէն հաղոր-
դուող պարտական է հարցընել՝ թէ իր
կողմէն ինչ պատրաստութիւն ընել պէտք
է Տէրոջը ռեղանին արժանաբար մօտենալու
համար :

Վանի մը բաներ կան, որոնցմով՝ կտըլի է ոմանք կարծեն թէ՝ բաւական պատրաստութիւն կ'ըլլայ հաղորդութիւն առնելու. որ շիտակը նայելով՝ ամենեին պատրաստութիւն մը ըլլար անոնցմով :

Դաս՝ Աստուծոյ գոյութեանը և նախախնամութեանը վրայ հասարակ հաւատք մը ունենալը բաւական պատրաստութիւն չէ հաղորդութիւն առնելու : Այսափին դեւերն ալ կը հաւատան . և կրնայ ըլլալոր մարդիկ ալ հաւատան աս բաներուն, և միանգամայն ան մարմնաւոր սրտին տէրը ըլլան, որ Աստուծոյ դէմ թշնամութիւն է :

Դարձեալ՝ ուրիշներուն առջել Ճշմարտապէս բարեպաշտ և Տէրոջը սեղանին մերձենալու արժանի սեպուիլը բաւական պատրաստութիւն չէ : Յուղան արժանաւոր ու հաւատարիմ մէկը սեպուած էր միւս առաքեալներուն առջել, որ երբ Քրիստոս “Զեզմէ մէկը զիս պիտի մատնէ”, ըստ, Տէր՝ միթէ Յուղա՞ն է՝ Հարցուցին, այլ ամէն մէկը իրեն համար հարցուց թէ “Տէր՝ միթէ ե՞ս եմ” :

Ճշմարտութիւնը ուրիշներուն քարոզելով ալ չենք կրնար ըստ արժանւոյն պատրաստութիւն տեսնել : Վերջին օրը շատ մարդիկ սփտի գտնուին “Տէրոջը անունովը մարգարեւութիւն ընող, զեեր հանող ու շատ հրաշքներ ընող”, և սակայն երբեք Անոր հոգեւոր մարմնոյն այսինքն եկեղեցին անդամ չեղող : Մատթ . 1: . 22 : Տարա-

կոյս վիերցունող ճշմարտութիւն մըն է
աս , որ շատ մարդիկ ճշմարտութիւնը քա-
րոզելու և նախապաշարման ու ստութեան դէմ
մաքառելու նախանձաւորութիւննին բաւա-
կան ապացոյց կը սեպեն Տէրոջը աշակերտ-
ներն ըլլալնուն և անոր սեղանին հաղորդ
ըլլալու աներկբայ արժանաւորութիւն ու
նենախնուն : Բայց Տէրն մեր ինք իր բեր-
նովը կը սորվեցրնէ թէ հրաշք գործեն ան-
գամ ստոյգ նշան չկրնար ըլլալ փրկութեան
ժառանգ ըլլալնուս :

Ուղիղ տոպուածաբանական հաւատու մը ունե-
նալով , և կամ ուղղաժառ հաւատու ը դաւա-
նելալ ալ պէտք եղած պատրաստութիւնը ու-
նեցած չենք ըլլար աս ընթրիքին մասնա-
կից ըլլալու : Կրնայ ըլլալ որ ամէն խոր-
հուրդները հասկընալու չափ ուղիղ և կա-
տարեալ տեղեկութիւն ունենանք աստուա-
ծաբանութեան (ւ կրին . ձ.Գ) , և սա-
կայն ձայն տուող պղինձի՝ հնչեցող ծնծղա-
ներու պէս ըլլանք՝ զուրկ հաւատքէ ու սէ-
րէ՝ որ առանց ասոնց անհնար է Աստուծոյ
հաճոյ ըլլալ : Կրնայ ըլլալ որ մէկ մարդ
մը աւետարանին բոլոր վարդապետութիւն-
ները ճշմարիտ սեպէ , առանց անոնց հնա-
զանդելու : Կրնայ ըլլալ որ մի միայն միջ-
նորդ ճանչնայ զբիրիստոս , առանց երբէք
անոր ձեռքովը Աստուծոյ մօտենալու : Կըր-
նայ ըլլալ որ մարդոց հնարած սուտ և քը-
րիստոնէութեան հակառակ վարդապետու-
թիւններուն բոլորն ալ մերժէ և Աստու-
ծոյ խօսքը մէ միայն կանոն հաւատոյ ըն-

դունի, սակայն ասկէ չենք կրնար հետեւցընել
թէ անշուշտ իր “միտքին հոգիովը նորոգ-
տւած”, է, “և Յիսուս Քրիստոսովնոր մարդ”,
մը եղած, ու “մահէն կեանքին փոխուած”,
է : Բայց սակայն հնարիաւոր բան է որ ի-
րենց առջի նախապաշարմունքները ձգող և
Աստուծոյ խօսքը միայն հաւատոյ կանոն
ըռնողներէն շատերը կարծեն թէ անշուշտ
արքայութիւն պիտի երթան և աշխարհիս
մէջ Քրիստոսի և անոր աշակերտացը հետ
հաղորդուելու ալ պատրաստ են : Ասիկայ
շատ վտանգաւոր սխալմունք մըն է, և կըր-
նայ ըլլալ որ ծայրը յաւիտենական մահուան
համնի վերջապէս : Ուզիղ հաւատոյ դա-
ւանութիւնը թէպէտ շատ հարկաւոր ու
երևելի բան է, սակայն ինքնին բաւական
պատրաստութիւն մը չէ : Արդ հետեւեալ
ինդիրները կ'առաջարկեմ, Տէրոջը սեղանին
մօտենալ ուզողներուն օգնութիւն ընելու
նպատակաւ՝ որ Գօղոս առաքեալին ըսած
անձնաքննութիւնը զգուշութեամբ կատա-
րէն :

1 . Կը զգա՞ս յանցաւոր ու դատապարտ-
եալ մեղաւոր ըլլալդ . կը տեսնե՞ս սրտիդ
խիստ ապականեալ ըլլալը : Աս զգացումներն
էին Գօղոս առաքեալը աս խօսքերը ընելու
շարժողները . “Գիտեմ որ իմ ներսիդիս
այսինքն իմ մարմինիս մէջ բարի բան մը
քընակիր” : “Ի՞նչ խղճալի մարդ եմ ես .
ով զիս պիտի ազատէ աս մահացու մար-

մինեն,, Հայոց 18.24 : Քրիստոս ոչ
թէ արդարները , հապա Նշաւոքները ապաշ-
խարութեան կանչելու եկաւ . և մինչեոր
զգաս կորսուած մեղաւոր ու ինքըզինքդ
փրկելու բոլորովին անկարող ըլլալդ , պատ-
րաստ չես կրնար ըլլալ գՔրիստոս յիշա-
տակելու՝ իբրև քու Փրկիչդ : Քանզի մին-
չեոր աս յանցաւոր ըլլալուդ զգացումը
չունենաս , չես կրնար “որոշել Տէրոջը մարմ-
նոյն,, խաչին վրայ մեղաց համար զոհ մա-
տուցուիլը : Հաղորդութիւն առած ատեն-
նիս՝ Տէրոջը մսրմինը ան ատենը միայն որո-
շած կ'ըլլանք , երբոր հաւատքով և սիրով
Քրիստոսի կը նայինք՝ յիշելով որ չարչար-
ուելով և խուչին մահուամբը մեռնելով
պատարագուեցաւ մեր մեղացը համար , և
թէ ան պատարագն է մեր մի միայն քա-
ւութիւնը :

2. Աղօթքով Աստուծոյ մօտենալու ա-
տենդ , կամ անոր սուրբ խօսքը քննելու
և կամ անոր Ճշմարտութեան քարոզու-
թիւնը մտիկ ընելու ատենդ Քրիստոս
անհունապէս փառաւոր և պատուական
կ'երեսի քեզի : Աստուած խոստացած է
խոնարհներուն և սրտով կոտրածներուն
հետն ըլլալու : Քրիստոս խոստացած է ին-
քըզինքը անանկ կերպով մը իր աշակեր-
տացը յայտնելու , որ ան յայտնութենէն
զուրկ է աշխարհս : Քրիստոս ընքըզինքը
քեզի կը յայտնէ իբրև լսու մտացդ , խա-

զաղութիւն խղճիդ , և ցնծութիւն ու սեր-
սրտիդ : Ասոր փորձը առած էն ամէն ա-
նոնք որոնք կը սիրեն զՔրիստոս՝ և ան ալ-
խաջը ելած :

3 . “Երսի մարդովը Աստուծոյ օրէնքին
կը հանիս” : Փափաքանօք Սուրբ Գիրքը կը
սորվի՞ս զգալով անոր յաւիտենական կե-
նաց խօսքեր ըլլալ : Զկրնար ըլլալ որ մէկ
մարդ մը զԱստուած սիրէ , ու անոր խօս-
քը չուրէ : Եւ ան որ Սուրբ Գրոց վրայ
ոէր չունի , անոր հեղինակին վրայ ալսէր
չկրնար ունենալ :

4 . Կախարչս և աշխարհիս մէջն եղած
բաները Ճիշդ Աստուծոյ խօսքին նկարագ-
րածին պէս կ'երևի՞ն աչքիդ : Անոր պատ-
ուոյն հարստութեան և նախատանացը վրայ
Աստուածաշունչը ինչ համարում որ ունի ,
դուն ալ նոյն համարումը ունի՞ս : Կրնամ
Դաւիթիմին հետ մէկտեղ աս խօսքը ըսել ,
թէ “Ամէն բանի վրայով պատուիրած քու
բոլոր հրամաններդ ուղիղ կը համարիմ” :
Ասալ . Շժթ . 128 : Թէոր Աստուծոյ թըշ-
նամին եղող աշխարհիս վրայ՝ Աստուածա-
շունչին ունեցած համարումը չունիս , խաչ-
եալ Փրկիչը քուկդ չէ , և արժանի չեա-
պինքը յիշատակելու :

Յ . Ար սիրես Աստուծոյ ժողովուրդը :
 Աստուած ընտրեալ ժողովուրդ մը անի աշ-
 խարհիս վրայ , հսկեոր՝ զինքը և անոր խօս-
 քը սիրող ու աշխարհէս բաժնուած : Ան-
 կեղծութեամբ կը սիրե՞ս անանց հետ ըն-
 կերութիւն ընելը և անոնց հետ խօսակցի-
 լը : Կ'ուզե՞ս անանց հետ մէկ ըլլալ՝ աւե-
 լի աղէկ սեպելով “Աստուծոյ ժողովուրդին
 հետ չարչարուիլ , քանիմէ մեղաց ժամա-
 նակաւոր զուարձութիւնը վայելել ” : Աս-
 խորհուրդը ոչ միայն Քրիստոսի հետ հա-
 զորդութիւն ընելու համար է , այլև ա-
 նոր ժողովուրդին հետ . և թէոր սրտանց
 և անկեղծութեամբ չես սիրեր զանոնք ,
 պատրաստ չես աս սեղանին մօտենալու :

6 . Վետարանին ցուցուցած փրկութիւնը
 չնորհքով՝ ձրի և վերին չնորհքով է : Ար-
 տանց կը հաճնիս աս փրկութեան ձամքուն .
 կը զգաս որ զանիկա քարոզողին փառք է
 ան , և քեզի՝ մեղաւորիդ ալ շատ յարմար :
 Աս բանին մէջ աղէկ քննէ ինքըզինքդ :
 Թէոր քու բրած բարի գործքերուդ վրայ
 յոյս մը ունիս , թէոր սրտանց չես հաւ-
 նիր չնորհքով եղած փրկութեանը՝ զգա-
 լով թէ քեզի պէս մեղաւոր մը՝ միայն ա-
 անանկ ձամքով մը կարող է փրկուիլ .
 կամ թէոր հունաւոր էակի մը՝ օգնու-
 թեանք կը նայիս , մի՛ մօտենար Քրիստոսի

սեղանին : Ան միայն էր յուսացողներուն փրկիչն է , ոչ թէ ուրիշի վրայ յոյս ընողներուն :

7 . Գիտցուած քրիստոնէական պարտուց բոլորն ալ շարունակ կը կատարե՞ս : Քրիստոսի հետևողները “Հոգ տանելու են որ բարի գործքեր ընելու վրայ ըլլան” : Տիւ . Գ . 8 : Մարդասէր և բարերար ըլլալու են՝ ուրիշներուն թէ՛ մարմնաւոր և թէ հոգեւոր օգուտը փնտուելով : “Խրենց լոյսը փայլելու է մարդոց առջելը” : Վրէժինզրութեան ոգի ունեցողները , կամ անպարկեշտու պիղծ խօսքեր ընողները , և կամ ինչեցէ մեղաց ինքըզինքնին տուողները իրաւունք չունին Տէրոջը սեղանին մօտենալու : Ամէն մեղքի դէմ կը պատերազմի՞ս , և խիստ շատ կը փափաքի՞ս անոր պէս սուրբ ըլլալու : Ազօթասէր ես . ազօթքը ոչ միայն քրիստոնէական պարտք , այլ նաև մեծ ու անզին շնորհք կը սեպե՞ս : Կրնա՞ս ներելքութնամիներուդ , և քեզի վնաս հասցընողներուն համար ազօթք ընել : Կը փափաքի՞ս և կ'աշխատի՞ս քեզի հետ հաղորդակցութիւն ունեցողներուն փրկութեանը համար : Աս բանին վրայ Պօղոս առաքեալին ունեցած զգացումներէն կայ քովդ , որ ըսաւ . “Ես ինքս կը ինդրէի նզոված ըլլալ Քրիստոսէն՝ իմ մարմնոյ կողմանէ եղայրներուս ու ազգականներուս համար” : Հեռովն . թ . 3 : Քրիստոսինը եղողները կ'աշ-

խատին և աղօթք կ'ընեն որ անոր թագաւորութիւնը գայ . այսինքն՝ անոր աւետարանը բոլոր աշխարհը տարածուի :

8. Խնչ է կեանքիդ մեծ և զլխաւոր նպատակը : Աշխարհային մարդոց ամենէն շատ սիրուծ բաները աշխարհային բաներ են . և ուստի աչքերնուն ամենէն փափաքելի երեցած աշխարհային բաները ձեռք ձգելու համար կ'ապրին անոնք : Ոմանք հարստութեան ետեւ, են , ոմանք հեշտութեանց , ոմանք պատուոյ , ոմանք ալ ուսման . ասոնց ամէնն ալ նոյն օրինակ աշխարհասէր են : Բայց Ճշմարտապէս Գրիստոսի աշակերտն եղողը ասանկ չէ : Ան Աստուծմէ ծնած է , և իր փնտուածը Աստուածային բաներ են : Իր նպատակը Աստուածային մարդասիրութեամբ իր օրերը անցունելով՝ Աստուծոյ փառքին համար ապրիլ է : Անոր՝ “աւելի երանելի է տալը՝ քանթէ առնելը” : Գրք . 1 . 35 : Թէոր դուն ալ Ճշմարիտ քրիստոնեայ ես , սիրոդ կը վկայէ որ զՔրիստոս և անոր եկեղեցին կը սիրես , և ոչ թէ քու անձնասիրութիւնդ յագեցընելու կը նայիս , հապա անոր անունը փառաւորելու համար կ'ապրիս :

9. Խվերջոյ՝ հաղորդութեան գալէդ առաջ հարցուը դուն քեզի , թէ “Միթէ չնորհքով կ'աճի՞մ ես : Մի՛ հարցըներ թէ

առաջուրնէ՝ լաւագոյն կ'երևի՞մ ինքըզինքիս &
Քանզի քրիստոնեան որչափ որ սրբութիւ-
նով աճի, այնչափ կը զգուի իր սրտին ա-
պականութիւններէն։ Հապա աս հարցուր թէ
“Ետիս եղած բաները մոռնալով՝ առջևս ե-
ղած բաներուն ետևէն կերթա՞մ, միշտ
ջանալով՝ Քրիստոսի գիտութեանը մէջ և
բոլոր քրիստոնէական նորհաց մէջ յառաջ
երթալու։ Շմարիտ քրիստոնէին երևելի
հանգամանքն է նորհքով աճիլը։ Քրիստոն-
եան թէպէտ կը սրբանայ, բայց ըստ մա-
սին։ Անոր հաւատքը՝ յոյսը՝ սէրը և համ
բերութիւնը ու ամէն քրիստոնէական նորհք-
ները տիւար կ'ըլլան առջի բերանը, բայց օր-
բատօրէ կը զօրանան ։ Հոդեոր կէանտ եղած
տեղը աճուրն ալ կ'ըլլայ։ Ուստի թէ որ ին-
քրզինքդ քննելէդ ետև՝ քրիստոնէութեան
մէջ յառաջադիմութիւն ընել մը չես տես-
ներ վրադ, բոլոր ալին անպատրաստ ես Տէ-
րոջը սեղանին մօտենալու։

Ես փորձերը քու վրադ ընելով թէոր
ասանկ ինքըզինքդ քննելէդ ետև՝ դուն քեզ
անպատրաստ գտնես, չես կրնար ան հա-
ցէն ուտել ու ան գաւաթէն խմել՝ ա-
ռանց քու անձիդ դատապարտութիւնն ալ
մէկտեղ ուտելու և խմելու, մինչմոր ը-
զզաս բոլոր քու մեղքերուդ վրայ, և իբ-
րև կորառուած մեղաւոր հաշտութիւն չգըտ-
նես Աստուծոյ հետ։ Ո՞ր եկեղեցիէն կ'ըլ-
լաս՝ եղիր, թէոր քու մեղաւոր ըլլալդ
չես զգար, թէոր Քրիստոս փառաւոր ու
պատուական չերևիր քեզի, թէոր Ա-

տուծոյ խօսքը քու քերկութիւնդ չէ , թէ
 որ աշխարհքը կը սիրես ու Աստուծոյ ժո-
 ղովուրդը չես սիրեր , թէոր սրտանց չես
 հաւնիր նրե Շորհունեղած փրկութեանը՝ ըզ-
 գալով թէ միայն անանկ ձամբով մը կը լու-
 նայ քեզի պէս մեղաւորը փրկուիլ , թէ
 որ “քարի գարծքերու նախանձաւոր” , չես և
 քրիստոնէական պարտքերդ կատարելու և շր-
 նորհքով աձելու ջանք չունիս , գիտցած ըլ-
 լաս որ հարսնիքի լաթ հագած չես , և եր-
 բոր հարսնիքին տերը հարսնեորները տես-
 նելու մտնէ , քեզ դուրս սիտի ըսէ : Ա
 խորհուրդին նպատակներուն նայելով ամե-
 նեին յարմարութիւն մը չկայ վրադ անոր
 մերձենալու : Անոր նպատակը հառչարաբ Փը-
 հէ մը յիշատակել է : Բայց մինչեւոր յան-
 ցաւոր ըլլալդ զգաս , անանկ ֆրկի մը կարօտ
 ըլլալդ ալ չես զգար . և ինտո՞ր կընաս անոր
 մահը յիշատակել առանց կեղծաւորութեան :
 Անոր նպատակը միութեան և եղբայրական
 սիրոյ կապ մը ըլլալ է . բայց ասանկ սէր
 չկայ քու սրտիդ մէջ : Ան Քրիստոսի ա-
 շակերտացը վայելելու երանութեանը մէկ
 գրաւն է , բայց ան երանութեանը պատ-
 րաստութիւն չունիս բնաւ : Ուստի յոյս մ’ու-
 նենար որ աս խորհուրդը քեզի հոգեւոր •
 գուտ մը կընայ ընծայել , մինչեւոր անոր մաս-
 նակից ըլլալու համար պէտք եղած հանգա-
 մանքները չունենաս Աստուծոյ նորհօքը :

Իսկ թէոր աս քննութիւնը ընելէդ ե-
 տև Աստուծոյ հետ Ճշմարտապէս հաշտու-
 ած ըլլալուդ բաւական ապացոյց գտնես վր-

բադ, ան ատենը խաղաղութեամբ և ուրախութեամբ դնա Աստուծոյ հետ ըրածուխտ նորոգելու և քու Փրկչիդ ցուցուցած սէրը յիշատակելու : Ան ատենը Քրիստոս քու հետդ կ'ըլլայ իր սեղանին մօտեցած ատենդ : Ան սեղանը քեզի հոգեոր կերակուրի սեղան կ'ըլլայ . ան մէկ միջոց մը կ'ըլլայ քու ունեցած բոլոր չնորհներդ աճեցունելու , և աւելի բարձր խորհուրդներ մսքիդ մէջը ծագեցունելու Քրիստոսի վրայ : Եւ ան ատենը աս հաղորդութիւնը ընելէդ ետև կրկին քու գործքերուդ ձեռք զարկած ատենդ եռանդուն փափաք և հաստատուն դիտաւորութիւն կ'ունենաս ամէն բան ան քեզ սիրողին և իր անձը քեզի համար տուողին փառքին համար ընելու :

Ուրիշ հաղորդաւելու պաշտ է Եկեղեցին :

Պօ՛յս առաքեալ յայտնապէս կը յանդիմանէ Կորնթացւոց եկեղեցին՝ իրենց մէջ մտած ան անկարգութիւններուն համար, որոնցմով Տէրունական ընթրիքը ըստ արժանայն չէր կատարուեր : Ուստի աս խորհուրդին սահմանազրուելու սկիզբը և նպատակը կը դնէ առջևնին, որ տեսնեն թէ ինչ կերպով կատարելու են զանիկայ : Արդ՝ ասկէ յայտնի է որ ամէն եկեղեցի մէջ պարտքի տակ է ձեռքէն եկած զգուշութիւնները ընելու անարժան մարդու մը հաղորդութիւն չտալու համար : Աս պարտականութիւնը կատարելու համար եկեղեցին սա զլխաւոր և ամենապարզ կանոնը բըռնելու է . որ է՝ զանոնչ մայն հաղորդական անդամ ընդունել, որոնչ ճշմարտադէս Քրիստոսի աշխերդները ըլլանուն բաւական վէայրուելու էու պահն :

Դ հաստատութիւն աս կանոնին Սուրբ Գրոց վրայ հիմնեալ խորհրդածութիւններէն մէկ քանին հոս դնենք :

1 . «Քրիստոսի ճշմարիտ աշակերտներն
եղողները ըսելով՝ անոնք կ'իմանանք , որոնք
“Հոգիէն ծնած ” են , “մեռելներէն ողջըն-
ցած ” են , “մարմինին պէս չեն երթար ”
հապա հոգիին պէս ” , և կը հնազանդին
Քրիստոսի պատուիրներուն ու ճշմարտու-
թիւնը սիրով կ'ընդունին :

Փրկիչն մեր հաւատացող ջրեաներուն ը-
սաւ որ՝ “Թէոր դուք իմ խօսքիս մէջը կե-
նաք , ճշմարտապէս իմ աշակերտներս կ'ըւ-
լաք ” : Յուն . 1 . 31 : Արով ըսել ուզեց
թէ կան անանմիներ ալ որ սուտ աշակերտ-
ներ են , և իրաւունք չունին աշակերտաց
կարգը սեպուելու : Ան ատենը իմ աշա-
կերտներս կ'ըլլաք , Եբոր Յեղի ուտառ-իրած-
քաներս չնետ : Ասկէ յայտնապէս կ'երևի որ
Քրիստոսի պատուիրանքներուն չհնազանդող-
ները , ինչ դաւանութիւն որ կ'ընեն թող
ընեն , անոր աշակերտները սեպուելու չեն .
և ուստի մենք ալ զանոնք իբրև Քրիստո-
սի աշակերտ ընդունելու չենք :

2 . Սուրբ Գիրքը յայտնապէս կը սոր-
վեցընէ թէ եկեղեցիին պարտքն է իրմէ
դուրս հանել ամէն անոնք , որ թէ՝ Հար-
ժուլ և թէ Հարդադէտու-Աւանք կը ցուցընեն
թէ Քրիստոսի ճշմարիտ աշակերտները չեն .
ասկէ ալ կը հետեւի որ անանկ մարդիկը
միրեն հետ խառնելու չե :

Հերձուածող մարդէն՝ առաջին ու երկ
բորդ անգամ խրատելէն ետև ետ քաշուէ „
Տէտ. զ. 10 : “Կ'աղաչեմ ձեզի եղայր-
ներ, որ դիտէք անանկերը որոնք ձեզ սորված
վարդապետութենէն դուքս հերձուածողու-
թիւններ ու գայթակղութիւններ կ'ընեն .
և անոնցնէ նո հեցէ+ : Հառավ. մ. 17 :
Թէոր եկեղեցին աւետարանին ողջամիտ վար-
դապետութիւններուն հակառակ գտած մար-
դիկը իրմէ հեռու պահելու է, ասկէ առ-
կը հետևի հարկաւ՝ որ ան ողջամիտ վար-
դապետութիւնները ընդունողները միայն իր
ծոցը ընդունելու է : Աս ալ կը հասկըցուի
ասկէ որ հաղորդուող մարդը աւետարա-
նին վարդապետութիւններուն վրայ տեղե-
կութիւն ունենալու է, և զանոնք սրտանց
ընդունած ըլլալու է : Մէկ մարդ մը ճըշ-
մարտութիւնը չկրնար ընդունել, մինչեւոր
ինչ բան ըլլալը չհասկընայ : Եւ եկեղեցին
ճշարպութիւնը չէրջող մարդոցմով լեցունե-
լը՝ աւետարանին դէմ ըլլալուն կողմանէ
եկեղեցին ճշմարտութեան հակառակ եղող
մարդոցմով լեցունելէն վար չմնար :

Լոյնչափ կամ առաւել ևս սաստիկ պատ-
ուէր կայ եկեղեցին որ անպարկեշտ և անա-
ռակ վարք ունեցող մարդիկ ընդունի իր
մէջը : “Գրեցի ձեզի թուղթին մէջ, որ
պոռնիկներուն հետ չխառնուիր : Եւ գրածա-
չէ թէ աս աշխարհիս պոռնիկներուն հետ,
կամ ագահներուն հետ, կամ յափշտա-
կողներուն հետ, կամ կռապաշտներուն
հետ, հապա թէ չէ պէտք եր որ դուք

աշխարհէս դուրս ելլէիք : Բայց հիմա ձեզի գրեցի չխառնուիլ , այսինքն՝ թէոր մէկը եղբայր ըսուած՝ կամ պոռնիկ ըլլայ , կամ ագահ , կամ կռապաշտ , կամ նախատող , կամ գինով , կամ յափշտակող , անանկին հետ հաց ալ չուտել „ : Ե. կորինք . և . 9—11 : Աս համարներուն մէջ վեց մեղք կայ որոշ յիշուած . պոռնկութիւն , ագահութիւն , կռապաշտութիւն , նախատինք ընել , գինովութիւն և յափշտակութիւն : Ասոնցմէ մէկը ունեցողը , թէև եկեղեցւոյ անդամ ըլլայ և կանոնաւոր հաղորդակցութիւն ունենայ անոր հետ , անմիջապէս կտրելու է զանիկա հաւատացելոց հետ ունեցած միաբանութենէն , և մինչեանդամ անընկերական հաղորդակցութենէն՝ որն որ հարկաւ ընելու ենք հեթանոսաց հետ :

Արդ՝ թէոր ըոլոր ագահները՝ նախատողները յափշտակողները՝ գինեմոլները և պոռնիկները առաջուց անդամ մը ընդունուած ալ ըլլալնէն ետև՝ կտրուելու են եկեղեցիէն , ալ ասկէ յայտնապէս ընհաւելուիր որ ասանկ մեղքեր գործողները ամենսին եկեղեցւոյ անդամ ընդունուելու չեն , և երբէք Տէրոջը սեղանին մօտենալ ըլլար անոնց :

Ի՞նչ ցաւալի բան է որ աս սուրբ հաղորդութիւնը ընչին և անարդ բանի մը պէս կուտան անանկ մարդոց որոնց սովորական մեղքն եղած է գինեմոլութիւնը , կամ ագահութիւնը կամ նախատինքը , կամ յափշտակութիւնը կամ պոռնկութիւնը , կամ

ստախօսութիւնը, և կամ ասոնց ամէնը
մէկտեղ :

Յժէպէտ վերոյիշեալ համարներուն մէջ
աս մէկ քանի մեղքերը յիշուած են մաս-
նաւորապէս, սակայն միայն ասոնք հասկը-
նալու չենք, հապա ուրիշ ամէն տեսակ
անառակութիւններն ու մեծ մեղքերն ալ
մէկտեղ իմանալու ենք : Ասոր ասանկ հաս-
կրցուիլը, կ'երևի նախընթաց համարներէն,
ուր կը հրամայէ առաքեալը եկեղեցիին՝ որ
ան հին խմբը մաքրէ վրայէն . 8 համարին
մէջ ալ խմորին նշանակութիւնը կը մեկ-
նէ, որ է չարութիւն և անզգամութիւն :
Ուստի թէոր ասանկ պատուէր կայ եկե-
ղեցիին՝ որ դուքս հանէ բոլոր չար ու ա-
նառակ մարդիկը, կամ որ նոյն է՝ ամէն
անոնք որ վարքովնին կը ցուցընեն թէ Քը-
րիստոսի Ճշմարիտ և հնազանդ աշակերտ-
ները չեն, և «անկեղծութեան ու Ճշմար-
տութեան անխմոր հացը» չունին, ալ ո՞ր-
չափ զգուշութիւն ընել պարտական է՝ ա-
նանկ մարդիկը աս սուրբ սեղանին հաղոր-
դական անդամ չընդունելու համար :

3 . Եթէ փնտուենք նայինք թէ Սուրբ
Գիրքը ինչ կը սորվեցընէ քրիստոնէից եկե-
ղեցիին նպատակին վրայ, և անոր իր ան-
դամներուն ընծայելու օգուտներուն վրայ,
ան ատենը յայտնի կը տեսնենք որ վերը
դրած կանոնէս զատ ուրիշ կանոն չենք կը-
նար հաստատել Սուրբ Գրոց վկայութեամբը :

«Քրիստոնէից Եկեղեցիին նպատակն ու
օգուտները դիւրաւ կրնանք սորվիլ նոյն խոկ
Քրիստոսի խօսքերէն և առաքելոց ձեռօքը
առաջին քրիստոնէից Եկեղեցիներուն զրուած
մէկ քանի թուղթերէն, որոնք յայտնա-
պէս աս նախատակաւ զբուած են, որ ա-
նանցմով հաւատոյ վերաբերեալ զվարար
վարդապետութիւնները սորվելէն զատ՝ ա-
ղէկ տեսնեն նաև իրեւ Եկեղեցի ինչ պար-
տականութիւններ ունենալին և քրիստո-
նէական ընկերութենէն ինչ օգուտներ
յառաջ զալը :

Այս թուղթերէն և Սուրբ Գրոց ուրիշ
մասերէն կը սորվինք որ քրիստոնէից Եկե-
ղեցւոյն և կամ հաւատացելոց ընկերու-
թեանը նսպատակը,

Ա. «ԱԱստուած Տառատորել է՝ Բոլը աշխար-
հիս և չաք մարդոց առջեզ ճշմարիտ և ին-
դանի գրիստոնէութիւնն յուշընելով :

“Դուք եք Երկրի աղը . հապա թէ-
որ աղը իր համը կորսնցունէ, ինքը
ինչով պիտի աղուի . անկէ ետև բանի մը
չգար, միայն թէ դուքս ձգուելու և մար-
դոց ստքին տակը կոխուելու : Դուք եք աշ-
խարհի լոյսը . քաղաք մը՝ որ լեռան վրայ
կեցած է, չկրնար պահուիլ: Ու Ճրագը
շեն վառեր և դներ զբուանի տակ, հա-
պա աշտանակի վրայ, և լոյս կուտայ բո-
լոր տանիք մէջ եղողներուն : Անանկ թող
լուսաւորէ ձեր լոյսը մարդոց առջին, որ տես-
նեն ձեր բարի զործքերը, ու փառաւորեն
ձեր Հոյրը՝ որ Երկինքն է,, : Մատի . Ն.

13—16 : “Զեր լարմունքը հեթանոսաց մէջ
բարի պահելով, որ ինչ բանով որ ձեզ
չարագործներու պէս կը բամբառեն, ձեր
բարի գործքերը տեսնելով՝ փառաւորեն
զԱստուած այցելութեան օրը” : Ե. Պէտ.

Ե. 12 : “Որ ըլլաք ամբիծ ու անարատ՝
Աստուծոյ որդիներ առանց մեղաղբանդի՝ կա-
մակոր ու խռտորեալ ազգին մէջ, որոնց
մէջը դուք լուսաւորներու պէս կը փայլիք
աշխարհիս մէջը” : Փէլիու . Ե. 15 :

Ե. Կենաց խօսքը ամուռ բռնել և տա-
րածել է . այսինքն քրիստոնէական ողջա-
միտ վարդապետութիւնը մաքուր պահել և
ուրիշներուն ալ հաղորդել է . “Որ դուք
հաստատուն կը կենաք մէկ հոգիով, ու մէկ
շունչով պատերազմակից կ'ըլլաք աւետա-
րանին հաւատքին համար” : Փէլիու . Ե. 27 :
“Գացեք բողը աշխարհ, ու աւետարանը
քարոզեցեք բողը ստեղծուածներուն” : Վարդի . Յ.Օ. . 15 : Աս պատուերը ընդհան-
րական եկեղեցիին տրուած է, սակայն ի
հարկէ ամէն եկեղեցի և ամէն քրիստոն-
եայ աշխատելու է որ աս բանք կատարուի,
և ուստի ամէն քրիստոնեայ պարտական է
աս պատուերը կատարելու համար որեկիցէ
կերպով աշխատելու :

Գ. Քրիստոնեաներուն եկեղեցի կազ-
մուելուն նպատակը աս է, որ քրիստոնէ-
ական միութիւնով՝ սրբութիւնով և չնորհ-
քով աճին, ու նեղութեան մէջ մէկզմէկ
միխթարեն, և իրարու շնութեան համար
աշխատին :

“ Վասր համար մէկզմէկ միսիթարեցէք ,
և իրարու շինութիւն տուէք , ինչպէս որ
կ'ընէք ալ ” : Ե. Թէ « . Ե . 11 : “ Պար-
տինք ամէն ատեն Աստուծմէ գոհանալ ձե-
զի համար՝ եղբայրներ , ինտոր որ կը վայ-
լէ . քանզի ձեր հաւատքը շատ ածելու վը-
րայ է , և ձեր ամէն մէկօն սէրը իռա-
րու վրայ կը շատնայ . անանկ որ մենք ալ
ձեզմով կը պարծենանք Աստուծոյ եկեղե-
ցիներուն մէջը՝ ձեր համբերութեանը ու հա-
ւատքին համար ձեր բոլոր հալածանքներուն
ու նեղութիւններուն մէջ , որոնց որ դուք
կը համբերէք ” : Ե. Թէ « . Ե . 3 , 4 : “ Բայց
եղբայրսիրութեան վրայով պէտք չէ ձեզի բան
գրել . ինչու որ դուք ինքնիրեննիդ Աստուծ-
մէ սորված էք մէկզմէկ սիրել . և իրաւ-
ատ բանը կ'ընէք դուք բոլոր Մակեղոնիայի
մէջ եղող ամէն եղբայրներուն ” : Ե.
Թէ « . Դ . 9 , 10 : “ Թէոր Քրիստոսի
հետ յաբութիւն առիք , ուրեմն վերի բա-
ները փնտուեցէք , ուր որ Քրիստոս կը նըս-
տի Աստուծոյ աջ կողմը : Վերի բաները
մտածեցէք , չէ թէ աս երկրիս վրայիննե-
րը : Ինչու որ դուք մեռաք , ու ձեր կեան-
քը պահուած է Աստուծոյ քովը Քրիստո-
սի հետ : Երբոր Քրիստոս՝ մեր կեանքը յայտ-
նուի , ան ատենը դուք ալ անոր հետ փառ-
քով պիտի յայտնուիք : Ուստի ձեր երկ-
րաւոր անդամները սպաննեցէք . պոռնկու-
թիւնը , պղճութիւնը , անսանձ կիրքը , չար-
ցանկութիւնը , ու ագահութիւնը՝ որ կռապաշ-
տութիւն է ” : Առ ։ Գ . 1—5 : “ Իրարու

վրայ միւնսոյն խորհուրդը ունեցէք . ամբարտաւանութիւն մի՛ ընէք , հապա խոնարհներուն հետ խոնարհեցէք» : Հառվմ . մբ . 16 : Աս խօսքերը յայտնի կը ցուցրնեն թէ ինչ պարտականութիւններ ունին եկեղեցւոյ անդամները իրարու :

Դ . «Քրիստոնէից եկեղեցւոյն նպատակը տկարներուն զօրութիւն տալ է . այսինքն հաւատքի մէջ տկար եղողներուն քաջալերութիւն տալ և օգնութիւն ընել է :

“Ձեզի կ'աղաքենք եղայրներ՝ անկարգ վարժունք ունեցողները խրատեցէ՛ք , վատասիրտները մխիթարեցէ՛ք , տկարներուն ձեռնտուեղիք , ամենուն ալ երկայնամիտ եղիք» : Ա . Թէես . Ե . 14 : “Պէտք է մեզի՝ որ կարող ենք , տկարներուն տկարութիւնը վերցունել» : Հառվմ . Փէ . 1 : “Հաւատքի մէջ տկար եղողը ընդունեցէք՝ չէ թէ տարակուսական որոշմունքներով» : Հառվմ . Փէ . 1 :

Արդ՝ եկեղեցւոյ մը անդամները մինչեոր անկեղծութեամբ և բոլորով սրտիւ ինքըզինքնին Քրիստոսի և անոր եկեղեցիին ընուիրեն , չեն կրնար աս պարտականութիւններնին կատարել և աս առջենին դբուած նպատակներուն հասնիլ : Ծնորհք չունեցող մարդը չկրնար ալ չնորհքով աճիլ . և ուստի անանկ մէկը հաւատացելոց հետ մէկտեղ խառնելու չէ , որոնք մէկզմէկու չնորհքով աճմանը պատճառ ըլլալու համար ընկերացած են : Գիտութեամբ ասպանկ մէկը եւ

կեղեցին մէջ ընդունիլը Քրիստոս կրթին
իր թշնանացը մասնել է : Այ որ ինքը
զօրութիւն չունի , ինտօք կրնայ եղայրնեւ-
րը զօրացունել : Այ որ Քրիստոսի հետ
միացած չե և բռն իր վրայ անկեղծ քը-
րիստոնէական սէր չկայ , ինտօք կրնայ եղ-
այրական սէր զարթուցանել ուրիշներուն
սրտին մէջ : Եւ առանկէ եթէ բոլոր վերո-
յիշեալ պարագաները քննենք նայինք ,
յայտնի կը տեսնենք որ միայն անոնք կըր-
նան վայելել եկեղեցւոյ օգուտները և կա-
տարել անոք վրայ եղած պարտքերը , ու
ըոնք իրօք միացած են Քրիստոսի հետ հա-
ւատքով և ամէն բանէն աւելի կը սիրեն
դինքը , և հրաժարած են խաւարին բոլոք
դործքերէն և աշխարհիս ծառայելէն : Ա-
հա այսպէս Սուրբ Գիոքը կատարելապէս
կը յայտնէ թէ եկեղեցին որոնց հաղորդու-
թիւն տալու է :

4 . Այ ըսած կանոնիս հաստատութիւն
կու տայ նաև մեր Փրկչին տուած ան բա-
ցայայտ պատուերը : “Սուրբ բանը շունե-
րուն մի՛ տաք , և ձեր մարգարիաները խո-
ղերուն առջեւը մի՛ ձգէք , որ ոտքերնուն
տակը չկրիսկուտեն զանոնք , ու դառնան ձեզ
փարատեն , : Մատի . 1 . 6 :

Այ խօսքը՝ աւետարանին սուրբ Ճմար-
տութիւնները մեծ մեղաւորներուն մի՛ քա-
րոզէք ըսել ըլլալը յայտնի է . քանզի ու-
շիւ տեղեք պատուեր կայ որ անանկներուն

ալ քարոզենք : Աւետարանը քարոզելու
 պարտական ենք ամենայն արարածոց , [թէ
 չքեից՝ թէ հեթանոսաց թէ կռապաշտնե-
 րուն և թէ մեղաւորաց գլուխին : Եւ թէ-
 որ աւետարանը հաւատարմութեամբ քա-
 րոզուի , շատ անգամ յետին մեղաւորնե-
 րը և ամենէն համարձակ հայհոյիներն ան-
 գամ կը յաղթահարէ : Այլ աս բաել է ,
 թէ մի տաք եկեղեցին առանձնաշնորհու-
 թիւնները՝ անոր խորհուրդները՝ սուրբ բա-
 ները անանկ մարդոց , որոնք ան բաները
 չնորհքով և սրբութիւնով աճելու համար
 գործածելուն տեղը՝ մեղք դործելու հա-
 մարձակութիւն առնելու համար պիտի գոր-
 ծածեն : Քրիստոսի մարմնոյն հաղորդութիւ-
 նը անանկ մարդոց առջեր դնելը խոզերուն
 առջին մարդարիտ թափել է : Բայց աւաղ ,
 որ քրիստոնեից եկեղեցւոյն մեծ մասը անոր
 հակառակը կը գործէ հիմա : Աւաղ , որ բազ-
 մաթիւ մարդիկ գործած մեղքերնին քաւելու-
 համար հաղորդութիւն կ'առնեն : Կ'երթան
 քրիստոսի սեղանին մասնակից կ'ըլլան խը-
 ռովեալ խիղճերնին հանդարտեցընելու հա-
 մար , ու անկէ ետև նօրէն կը սկսին իրենց
 առջի աշխարհային մեղանշական ընթացքը
 վարել : Եւ երբոր կրկին մեղքերնուն հաշ-
 ուագիրը լենայ , հաղորդութիւն մը առած-
 նուն սիս կարծես թէ ամէնը մէկին կը
 սրբեն կը սկրթեն մէկդի կը դնեն :
 Այստէս աւետարանին չնորհաց մարդա-
 րիտները ոտքերնուն տակը կոխիրուտե-
 լով կ'երթան , զգիտնալով որ բազ

կութիւն կը զիզեն վրանին՝ ամբարիշտներուն վրան հասնելու բարկութեան և դատապարտութեան օրուանը համար : Ան է կեղեցին որ առանկ մարդիկը իրեն հաղորդական անդամ կ'ընդունի , թող յոյս չունենայ Աստուծմէ օրհնութիւն առնելու : Երբոր ինք Աստր խորհուրդները անպատիւ ընէու պղծէ , Ան ալ զինքը կ'անարգէ և “ուժով մոլորութիւն մը կը խրկէ վրան , որ ստութեան հաւատայ և դատապարտուի , :

Յ . Դառիս սկիզբը խօսեցանք աս խորհուրդին նպատակներուն վրայ . աս ալ ցուցուցինք թէ մարդ մը ինչ բաներով իր անձը քննելու է Տէրոջը սեղանին մօտենալու համար : Եկեղեցին մէկը հաղորդական անդամ ընդունելու համար բաւական ապացոյց գտնելու է անոր վրայ՝ աս բանը հաստատելու , թէ անոր սիրտը կը յարմարի հաղորդութեան խորհուրդին ասնպատակներուն . թէ Տէրոջը սեղանին պիտի մօտենայ խոնարհութեամբ և երախտագիտութեամբ Քրիստոսի մահը յիշատակելով , և Քրիստոսի աշակերտներուն Ճըշմարիտ եղայրական սէր ցուցընելով՝ ու հաստատուն կամք ու փափաք ունենալով Աստուծոյ շնորհքովը “ոչ թէ իրեն համար , այլ անոր համար ապրելու , որ մեռաւ իրեն համար ու նորէն յարութիւն առաւ , : Բ կորնե . Ե . 45 :

6 . Եկեղեցական պատմութեանց վրայ հիմնեալ շատ ուրիշ ապացուցական խորհրդ

դածութիւններ ալ կան , որոնցմէ կ'երեւ
 ևի թէ որչափ օդտակար բան է ամենայն
 զգուշութեամբ աս խորհուրդը պաշտպա-
 նելը : Եկեղեցւոյ ասանկ ապականուելուն
 մեծ պատճառը աս զգուշութեան զանցա-
 ռութիւնն եղաւ : Հաղորդութիւնը աշխար-
 հային մարդոց ալ տալով Քրիստոսի և ա-
 ռաքելոց թողուցած օրինակին և ուսմունք-
 ներուն հակառակ վարք ունեցող մարդոց-
 մով լեցաւ եկեղեցին : Աս խորհուրդին ու-
 ղիղ նպատակներուն համնելու ուշ չդնելով
 վերջապէս բանին գէշութիւնը ան աստիճան
 հասաւ , որ հաղորդութեան խորհուրդը մե-
 զաւորաց խիղճը հանդարտեցընելու միջոց
 մը եղաւ . և աւազ , Փրկչին մերոյ սահ-
 մանած խորհուրդը այնչափ խայտառակեցին ,
 որ թէ ստախօսները՝ թէ շնացողները՝ թէ
 հայհօյինները և թէ ո՛ և իցէ տեսակ չա-
 րագործ մարդիկ մէկ ականջալուր խոստո-
 վանութիւնով մը և քահանան միջնորդ մե-
 զաւորաց բռնելով մը ազատութիւն ունին
 հիմա Տէրոջը սեղանէն ուտելու :

Ո՞ւկ քանի առարկութիւններ կան որ շատ
անդամ աս կանոնին դէմ կը բերեն, ուս-
տի արժան կը սեպեմ հոս անոնց պատաս-
խանները համառօտիւ շարել:

Ա. Ո՞ւարդ մարդու սիրտ չկլնար քննել.
ապառըեմն անհնար բան է որ եկեղե-
ցին ստուգէ թէ աս մարդը ան սիրտը
ունի՛ թէ չէ. և թէ ան հոգեոր բնու-
թեան տէրն է, որ միայն անով մարդա-
կ'արժանանայ Տէրոջը սեղանին մօտենա-
լու:

Ես առարկութեանը սա պատասխանը կու-
տանք, թէ սուրբ աւետարանը երկու կա-
նոն տուած է մարդու մը բարքը և Քրիս-
տոսի եկեղեցիին անդամ ըլլալու յարմա-
րութիւնը դատելու համար, որ անոնց եր-
կուքովն ալ մարդու սիրտ չենք կրնար քըն-
նել:

Յ. “Կրենց պտուղէն պիտի ճանչնաք զա-
նոնք” : Աս կանոնը մեր Փրկին ինքը առւած
է : Ան մարդուն վարքը որ Քրիստոսի պատ-
ուելներուն դէմ կը տեսնենք, չենք կլր-
նար անոր սիրտը Քրիստոսի հետ մէկ է
բաել :

Բ . Ալ միայն վարքը աւետարանին հա-
մաձայն գալու է , հապա ուղիղ աւետա-
րանական հաւատոյ դաւանութիւն ալտա-
լու է : "Սրտով կը հաւատայ մէկը արդա-
րանալու , ու բերնով կը խոստովանի փըր-
կուելու " : Հառնմ . Ժ . 40 : "Հերձուա-
ծող մարդէն՝ առաջին ու երկրորդ ան-
գամ իրատելէն ետև ետք քաշուե՞ս " : Տիա-
կ . 40 : "Դիտէք անանկները՝ որ ձեր սոր-
ված վարդապէտութենէն դուքս հերձուածո-
ղութիւններ ու գայթակղութիւններ կ'ընէն .
և անոնցմէ ետ կեց!ք " : Հառնմ . Ժ . 47 : Միայն
աս ուղիղ հաւատոյ դաւանութիւնն ու աւետա-
րանին համաձայն վարքն է մէկ մարդու մը
Ճմարիտ քրիստոնեայ ըլլալը ըլլալը որոշե-
լու վկայութիւններնիս , ու մենք ալ ասկէ
աւելի փնտուելու չենք :

Վակայն հաւատոյ դաւանութիւն ըսելով՝
սկարդապէս այսինչ այնինչ վարդապէտու-
թիւններուն Ճմարիտ ըլլալուն հաւանու-
թիւն տալ ըսել չենք ուզեր : Սատանա-
ներն ալ կրնան հաւանութիւն տալ աւե-
տարանին վարդապէտութիւններուն Ճմա-
րիտ ըլլալուն , թէպէտև զանոնք ամէնն ալ
յաւիտենական տտելութիւնով կ'ատէն :
Հատ չար՝ ագահ և աշխարհասէր մարդիկ կան
աւետարանին բոլոր վարդապէտութիւնները
Ճմարիտ սեպող , որ յայսնապէս կը ցու-
ցըն են սրտով անոնց չնազանդելնին : Մի-
այն ան դաւանութիւնն է ընդունելին , ու

բով քրիստոնեան ոչ միայն աւետարանին
վարդապետութիւններուն ճշմարիտ ըլլալուն
հաւանութիւն կու տայ , այլ նաև կը խո-
տովանի թէ բոլոր սրտով կ'ընդունի զա-
նոնք , և “ներսի մարդուն նայելով Աստո-
ծոյ օրէնքին կը համի” , և ինչպէս որ իր
վարքը՝ անսանկ ալ իր ներքին զգացումներն
ու խորհուրդները անոր հնազանդեցունել
է իր գործը : Առաքելոց փնտուածն ալ բո-
լը սրբանց հաստատո՞ւ էր : Փիլիպպոս ըսաւներ-
քինին , “թէ ո՞ր բոլը սրբութիւն կանոնագուաս ,
կրնաս միբուիլ” : “Արտով հաւատալուէ
մէկը՝ որ արդարանայ” :

2 . Այս առարկութիւնն ալ կ'ընեն , թէ
աս կանոնով խոստովանած կ'ըլլանք որ տե-
սանելի եկեղեցիին մէջը ընդունածներնուս
բոլորն ալ ճշմարտապէս Քրիստոսի մարմնոյն
անդամներն են . այսինքն անոր անտեսանե-
լի եկեղեցիին անդամներն են . և այսպէս
հաստատած կ'ըլլանք թէ կատարելապէս մա-
քուր եկեղեցի մը ունինք , զուտ ցորեն ,
առանց հաս մը որոմ գտնուելու մէջը .
քանզի ամէն մէկ ընդունածներնուս համար
վճիռ կու տանք թէ ճշմարտապէս Քրիստոսի
աշակերտն է :

Այսոր ալ աս պատասխանը կու տանք թէ
մենք ատանկ բան խոստովանած չունինք ,
այլ ընդհակառակն ասանկ կը հաւատանք
որ ամէն եկեղեցիի մէջ՝ թէև վերջին աս-
տիճան զգուշութիւն պահուի , կրնայ ըլ-

շալ որ “Քրիստոսի ամենեին չձանցած” անարժան մարդոցմէն ումանը դտնուին : Եւ ասիկա ալ ամենեին դէմ չգար Քրիստոսի Ճմարիտ աշակերտներն ըլլալնուն բաւական վկայութիւն տուողները միայն եկեղեցին մէջ տունելու կանոնին : Եկեղեցին անսխալութիւն չտուներ վրան մարդու մը բնաւորութիւնը կըռելու ատենը : Որուն վըրայ որ Քրիստոսի Ճմարիտ աշակերտն ըլլալուն համոզիչ փաստ գտնէ , իր դուռները բաց են զանիկա ընդունելու . բայց և այնպէս դիտէ որ տաճներկու առաքելոց մէջ Յուղա մը կար , որ քանի մը տարի Ճըմարտապէս Քրիստոսի աշակերտ սեպտեմբաւ , և իր եղբայրները մինչև մէրջը ամենեին դէշ կառկած մը չունեցան անոր վըրայ : Այ նոյն բանը ուրիշ տաճներկուքի մը վըրայ ալ կրնանը մտածել . անոնց ամէն մէկը զատ զատ դիտելով՝ Քրիստոսի աշակերտ կը գտնենք , և սակայն հաւաքականապէս առնելով՝ չենք կրնար ըսել թէ անհնար բան է որ ասոնց մէջը Յուղա մը դտնուի : Ըստ ուրիշ մարմնաւոր գործերու մէջ ալ մարդիկ աս նոյն կերպով դատում կ'ընեն : Օրինակի աղազաւ՝ մէկը հազար ոսկի կ'առնէ տեղէ մը . ոսկիները առած ատենը մէկիկ մէկիկ կը քննէ կը նայի որ սուտ ստակ ըլլան . սակայն ասոնց ամէն մէկը առանց կասկածանաց ընդունելին ետեւ՝ Համարձակիր ասոնց մէջը սուտ ոսկի մը դտնողին ըոլորը կու տամ ըսելու : Քամնիոր եկեղեցին սիսալական է և ըլ-

կրնար ալ մողուս սիրութ քննել, հնարաւոր է որ ինչպէս ուրիշ բաներու մէջ նոյն պէս և առ բանին մէջ սիսափի : Բայց առ իր սիսալելու ենթակայութիւնը պատճառ մը չէ զգուշութիւն ընելու պարտականութիւնը բայց ունի զանց ընելու, այլ բնոդհակառակն խօժան մը ըլլառ է իրեն՝ աւելի մեծ ըղ գուշութիւն ընելու և անհայն չափոք աշխատելու՝ որ չխարուի : Թանամի ին որում ցոնելու թույլառութիւն տալը թագաւորութիւն մը իրեն գիմ բաժնել է :

Յ. Առարկութիւննին ալ առ է թէ՝ առ ըստ կատավնիս պէտք կըլլայ որ առմէն անգամ հաղորդութիւն ընելուս են կեղեցին բոլոր անգամները կրկին մէկիկ մէկիկ քննելու նայինը թէ արժանաւոր են հաղորդութիւն առնելու :

Ե՞ս առարկութիւնը բոլորովին անուեղի է : Ս. Կ մորդ մը մէկ մաթեմաթիգական խընդիր մը ո զիշ լուծելուն վրայ վատահ ըլլալու ետև, ալ զննիկա անիոց անգամ մը կամ տարին հեղ մը ըլլալոր որ առաջնուն անգամ լուծածը շրտակ մնայ : Առաջնուն լուծամանը վրայ կը մնայ, մինչեւը մէջը սիրավելութ մը ըլլալը ցուցուի : Նմանաւ պէս եկեղեցին ալ եթէ անգամ մը մէկ մարդու մը իրեն հաղորդական անդամ ըլլալու արժանաւորութիւն ունենալուն համազուի ու հաւասայ, ալ իր առջի հաւասարին վրայ կը մնայ, մինչեւը առ մարդուն

յայտնապես այսինչ մեղքը դրբելը և կամ
աւետարակին հակառակ ընթացու մը ունենալը իմացուի և ան ատենը եկեղեցին կը զիմնայ խաբուիլը, ու պարտք կըլլայ իրեն ան մարդեն ետ քաշուիլ:

4. Ա Երմին ալսա աւարկութիւնը կ'ընեն, թէ աս հաստատած սկզբունքներնուս նայելով՝ մարդիկ շափահաս մկրտելու ենք, որ երբոր մկրտուին եկեղեցին բոլոր արտօնութիւններուն ալ հաղորդ ըլլան. քանզի տղաք մկրտուած ժամանակին ան հաճագամանքներէն մէկն ալ չունին, որ աւանց անոնց մարդ չկընար հաղորդութիւն առնել ըսինք. և ուստի հարկ կ'ըլլայ որ մէկ մարդու մը մկրտուելուն վրայ շստ ատեն անցնելին ետև հարցնենք փնտուենք իրմէն աս հանգամանքները:

Ըստը ալ սա պատասխանը ունինք, թէ տղաք իրենց ծնողացը հաւատքովը կը մկրտուին: Ա ո՞ք իրենց աղուն կողմէն ուխտի կը մանեն Ծատուծոյ հետ: Երբոր շափահաս եղած ատենը իր ծնողացը հաւատքը չունենայ և ան ուխտը ի՞ք անձամբ ըրածի պէս՝ իր վրան շառնէ, և թէոր ապաշխարութեակը ու հաւատքով Քրիստոսի ձըշմորիտ աշակերտներէն մէկը ըլլայ, ըսել կ'ըլլայ որ իր մկրտութեան ուխտին մէջը կենալ չուզելով՝ կ'ուրանայ զանիկա¹:

(1) Ինչու համար և բազ մատու աղաք Արքունելուն
Հայ Տէս Ճառ Մկրտութեան և Ա Երստին
Ծննդեան, Եւես 70—36:

Եկեղեցին ալ իր կողմանէ պարտական
Վըսայ հաղորդութեան ընդունիլ զինքը ,
պէտք եղած պատրաստութիւնները չունե-
նալուն համար , թէպէտ աս ալ նայելու է
որ մասնաւոր խնամք տանելով և աղօթքով
կարողանայ զանիկայ ետ դարձունել , և
փրկարարու կենդանի հաւատոյ նշանները վը-
րան տեսածին պէս հաղորդութեան ըն-
դունիլ : Անիկայ եկեղեցւոյ անդամ է իր
մկրտութիւնովը բայց անոր հաղորդութե-
նէն զրկուած է՝ պէտք եղած քրիստոնէ-
ական որպիսութիւննելը չունենալուն հա-
մար : Եկեղեցին մկրտութիւնով իրեն ան-
դամ ընդունածներուն վրայ պարտական է՝
քանի որ կը մեծնան , պահանութիւնը
նել , անոնց համար աղօթք ընել մասնաւո-
րապէս , խրատել աղացել և յանդիմաննել ,
ու այսպէս ջանք ընել կատարելապէս զա-
նոնք Քրիստոսի հնազանդեցընելու , որ կա-
ռող ըլլայ ուրախութեամք ընդունիլ զիւենք
իբրև կենդանի և ճշմարիտ անդամք Քրիս-
տոսի մարմնոյն :

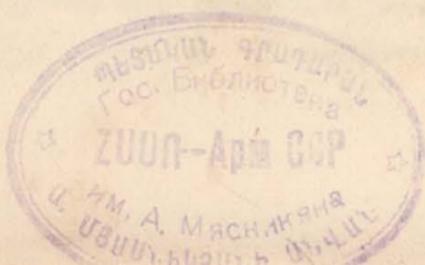
Ըսկէ ՚ի զատ չկայ եկեղեցի մը երբէք
ասանկ հաւատք մը ունեցող՝ թէ մայն մկր-
տութիւնը ինչնին բաւական պատրաստութիւն
է հաղորդութիւն առնելու : Քանի մը ե-
կեղեցիներու մէջ խոստովանութիւնն ու
արձակումը հաղորդութիւն առնելու պատ-
րաստութիւն սեպուած է . և խոստովանանք
չեղող արձակում չառնողին հաղորդ չեն տար ,
առանց մկրտուած ըլլալուն նայելու :

¶ Վերջոյ սա է հաստատածնիս , թէ

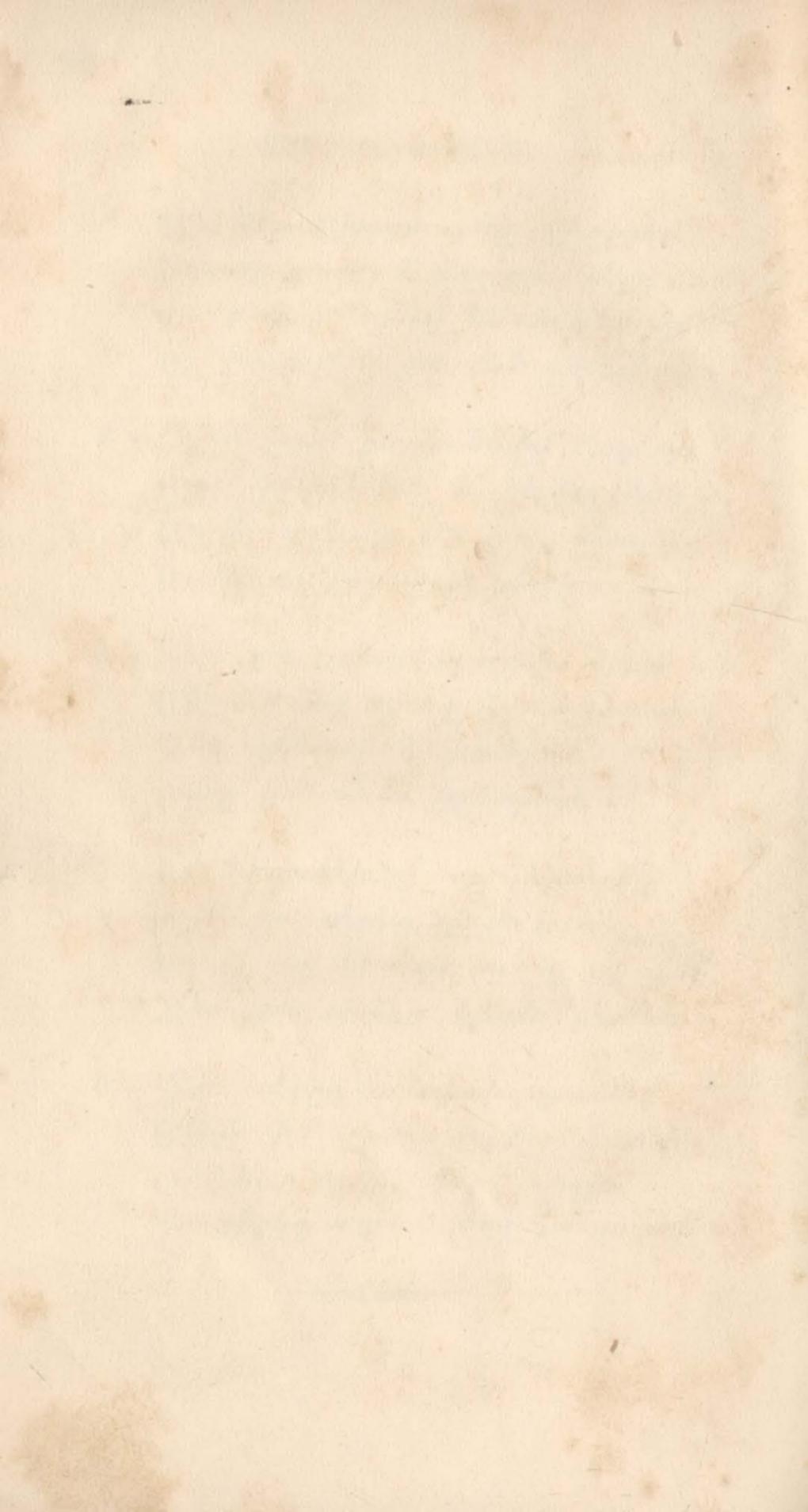
աս սուրբ խորհուրդը անանկ մատակարարուելու է, որ անով եկեղեցին որչափ մաքուր պահել որ հնարաւոր է ան աստիճան մաքուր պահուի : Այ բանն ալ միայն ան ատենը կրնայ ըլլաւ, երբոր անոր մասնակից ըլլալու համար պէտք եղած պատրաստութիւնները չունեցողին հաղորդութիւն չորուի, և ունեցողին ալ զրկողութիւն չըլլայ : Աս կանոնը Աստուծոյ վախովք ամուր բռնող եկեղեցին միշտ զօրաւոր կ'ըլլայ . քանզի Աստուած է անոր զօրութիւնը, և անոր կարողութիւնովք բոլոր իր թշնամիները կը յաղթէ անշուշտ : Կը հաշածուի՝ աշխարհային մարդոցմէ ատելութիւն և նախատինք կը կրէ, սակայն միշտ իր գրկչին ձայնին մտիկ ընողը և միայն անոր սուրբ խօսքը իր Ճամբուն առաջնորդ բռնողը ի՞նչ վախ կրնայ ունենալ մարդոց ըրածներէն :

ԱՅԻ ԸՆ ՔՐԱՅԱՅ

1. Աս. Տէր Յիսուս քեզ կը սիրեմ
Ինչուոր քաղցր է շատքու սէրդ ,
Եւ բարձր ձայնով ես ան կ'երդեմ
Որ իմացուին քու մեծ գործքերդ :
2. Լոյն' շատ քաղցր ես իմ հոգւոյս
Յոյս՝ վրկութիւն և կեանք ինծի ,
Անգին զոհաբե են քովդ անարդ
Ասկին ալ երբ չըլին փոշի :
3. Տէր քու շրնորհըդ սրտիս վըրայ
Միւտ կեանք տուող հոտ կը բռորէ ,
Դեզ զօրաւոր է յաւերու
Բոլոր իմ անձս կը նորոգէ :
4. Ո՛չ նեղութիւնը՝ ոչ հաղածանք
Զիս քու սերեդ կլնան զատել ,
Եւ ոչ ալ կեանքն ու ոչ ալ մահ
Զիս քու անձէդ կլնան բաժնել :
5. Քու սլըրդ ես պիտի պատմեմ
Միւչե իմ շունչ վերջին հատնի ,
Օրհնեալ Փրկիչ իմն հողիս
Քու զիրկդ աքոյ ժամանակ հապարտի :

1857

3036

«Ազգային գրադարան

NL0030121

2949